

TYGODNIK POLITYCZNY

WARSZAWSKIEGO DZIENNIKA NARODOWEGO

WYCHODZI NA KAŻDĄ NIEDZIELĘ

Nr 49

ROK 2

Warszawa, niedziela 13 grudnia 1936 r.

10 groszy

Należność pocztowa
opłaconą czynnikiem

Redakcja i Administracja: Warszawa, Nowy Świat 47.

Warunki prenumeraty ceny ogłoszeń
i informacje — na ostatniej stronie

Nawet mała Austria dba o swą siłę zbrojną. Pokaz zwrotności austriackich samochodów pancernych.

Król angielski Edward VIII miał niedługo w tej oto karecie pojechać na uroczystość koronacji. Czy też uroczystość odbędzie?

Ranizły! Zima jeszcze się na dobre nie wszędzie zaczęła. Ale z jesienią już koniec.

Pływająca fabryka fiszbinów i tranu. No rweski okręt, łowięcy wieloryby i przetwarzający je nałychbiałst.

Półgony amerykański samolot bombowy.

DWA OBOZY

Już oddawna zwracaliśmy na to uwagę, że Polska zaczyna się coraz wyraźniej dzielić na dwa obozy. Po jednej stronie polski obóz narodowy, z którym łączy się stopniowo wszystko, co katolickie, co tradycjonalistyczne, co uciążliwie pragnące do bra cieższy, co poprosto polskie. Po drugiej stronie „front ludowy”, którego sztandarem jest komunizm, a którego rdzeniem, duszą i główną kadrą są Żydzi.

Te naszą tezę wytrwale starano się obalić, lub prosto wyśmiać i przedstawić, jako coś, co się zupełnie nie rozniża z rzeczywistością. Twierdzono, że — 1) zwolennicy kierunku narodowego są w społeczeństwie polskim mniejszością, 2) większość Żydów bynajmniej nie popiera „Frontu Ludowego”, 3) Front Ludowy skłania się w łwiej części z rżnanych Polaków, 4) między Frontem Ludowym a obozem narodowym istnieje mnóstwo ugrupowań centrowych, takich jak sanacja i inne, reprezentujących znaczną siłę i mających polityczny klucz sytuacji kraju w swym ręku.

Otóż leżą nasza potwierdza następujące w kraju jeden po drugim — fakty.

Nie mówiąc o faktach dawniejszych, oraz faktach mniejszego znaczenia, wymienić należy przede wszystkim — wybory łódzkie, oraz ostatnią burzę w świecie okolicakum.

W wyborach łódzkich narodowy uzyskał 78.000 głosów i 27 mandatów, front ludowy 95.000 głosów i 34 mandaty, jawni Żydzi 11 mandatów, „sanacja”, „obadecja” i inne ugrupowania polskie — bez mandatu. Przy tym, jak obliczono, wśród owych 95.000 głosów „frontu ludowego”, około 65 proc. stanowiły głosy żydowskie, to znaczy, że chrześcijan (Polaków i Niemców) głosowało na „front ludowy” razem jakies 25 — 30 tysięcy. Na „front ludowy” głosowali — ostentacyjnie! — nawet żydowscy milionerzy — fabrykanci.

Wybory łódzkie były więc jaskrawym potwierdzeniem naszej tezy. Stwierdzili one, wbrew uprzedzonym twierdzeniom wszystkich naszych przeciwników, że: 1) zwolennicy kierunku narodowego stanowią przytłaczającą większość polskiego społeczeństwa, 2) przytłaczającą większość Żydów popiera „front ludowy”, zwłaszcza, że i wśród list czysto

żydowskich największe powodzenie osiągnęła lista komunistyczna „Bunda”; 3) Front Ludowy tylko w stosunkowo drobnej części składa się z Polaków; 4) Siła i znaczenie grup polskich, mieszczących się pomiędzy obozem narodowym i „frontem ludowym”, są równe zeru.

Wybory łódzkie były odesłaniem światła. Ale nie wszyscy ich znaczenie zrozumieli. Starano się wmdwić krajowi, że Łódź jest srodowiskiem wyjątkowym, które stonkunków ogólnopolskich nie oświetla — i to się na ogół udało.

Ale nikt już nie może kwestionować istotnego znaczenia wydarzeń w adwokaturze. W adwokaturze całej Polski.

Wzięmy np. wybory w warszawskiej Izbie adwokackiej. W Izbie tej, jak wiadomo, 62 proc. ogółu adwokatów stanowią Żydzi. W dodatku ze względu na szczególnie dużą frekwencję Żydów, na posiedzeniu Izby odesłek ich był jeszcze wyższy.

Izba wybrała jako swego delegata do Naczelnej Rady Adwokackiej kandydata z listy socjalistycznej, adw. Szumańskiego — Polaka, wstawione go obroną Żydów w procesie przy-

tyckim. Adw. Szumański uzyskał w wyborach 772 głosy. Jego konkurentami byli: z ramienia adwokatów — narodowców adw. Cielmowski (489 gł.) i z ramienia „sanacji” adw. Gadomski (161 gł.). Kandydatury żydowskiej nie wysuwno.

Czego to dowodzi? — Skoro obie listy polskie zgromadziły razem 650 głosów — należy uznać, że na adw. Szumańskiego nie głosował niemal nikt z Polaków. Natomiast ten kandydat „frontu ludowego” doznał jedynomyślnego poparcia ze strony Żydów.

Nie mniej charakterystyczne są wyniki głosowania do Warszawskiej Rady Adwokackiej. Jedynym wystawionym kandydatem jawnie żydowski (adw. Baumberg) otrzymał 711 głosów. Natomiast kandydaci socjalistyczni otrzymali: adw. Stojnicki (Żyd) 740 głosów, Rudziński (Polak) 732, Honigwill (Żyd) 728 i Kempner (Żyd) 735. Ponieważ każdy wyborca mógł głosować nie na jednego, lecz na cały komplet kandydatów, jest rzeczą oczywistą, że kandydaci socjalistyczni (Żydzi i Polak) wybrani zostali przez Żydów samych wyborców, co kandydat jawnie żydowski. Ten ostatni o-

trzymał 711 głosów, natomiast kandydaci socjalistyczni — od 728 do 735. Należy więc przyjąć, że mieli oni wśród swych wyborców 711 Żydów oraz od 17 do 24 Polaków.

Natomiast obaj wybrani kandydaci — narodowy uzyskał: adw. Nowodworski 591 głosów i adw. Zaradowski 528. Sanacja zdołała wystąpić z siłą około 100 głosów.

Tak więc, wybory te przyniosły do kładnie ten sam obraz, co wybory samorządowe w Łodzi. W ich świetle okazuje się, że: 1) zwolennicy kierunku narodowego stanowią przytłaczającą większość polskiego społeczeństwa; 2) Już nie większość, ale cały ogół żydowski bez wyjątku, popiera „front ludowy”; 3) „Front ludowy” liczy w swych szeregach tylko znikomą garsteczkę Polaków; 4) Poza „frontem ludowym” i obozem narodowym nie istnieje żadna siła społeczna, godna uwagi.

Wydarzenia w adwokaturze lwowskiej, krakowskiej, poznańskiej i lubelskiej, bez względu na to, kto był w danym srodowisku silniejszy: Polacy, czy Żydzi, dają w ostatecznym wyniku identycznie ten sam obraz,

SYTUACJA W HISZPANII

Nie ulega kwestii, że wiadomości, nadchodzące w ostatnich tygodniach z Hiszpanii, brzmią dla narodowców hiszpańskich raczej nieprzyjemnie.

Dokładniej doznał obóz gen. Franco niespodzianki i zaskoczenia. Po raz pierwszy w pierwszych dniach powstania — gdy się okazało, że „front-udowcy” przystępowali „sobie po cichu potężne kadry bojowe „mili-cji ludowej”, dzięki czemu obok aparatu państwowego (wojska, gwardii cywilnej i t. d.) wyrosła w kraju siła jeszcze silniejsza od państwa — organizatorzy powstania zgoda nie dostrzeczono. Dzięki temu powstańcy, przygotowane na to, że będą musieli łamać jedynie opór wierznych rządowi oddziałów aparatu państwowego, musieli obok tego stoczyć walkę z dodatkowymi siłami nieprzyjacielskimi, których obecność nie przewidzieli i do których pokonania się nie przygotowali.

Dzięki temu, zamach nie dał nagłego wyniku. Powstanie większej części garnizonów spaliło na panewce. Organizatorzy powstania poszli pod sztandar tryumfu wywołanego, nie udało im się, zająwszy pozycje defensywne, wytrzymać obłożenie ze strony „czwornych” (Owiedo oraz twierdza Alkazar w Toledo). Powstanie udało się jedynie w Burgos (gen. Mlano), w Sewilli (gen. Queipo de Lloa) i w Madryku (gen. Franco). Dopiero z wielkimi trudami, w oparciu o te trzy centra, pierwotnie ze sobą nie powiązane, oraz dzięki masowemu poparcu ze strony ludności, dzięki powszechnemu chwytności na bron przez „karlistów”, „falangistów”, oraz poparcie lud (Navarry, Starej Kastylii, w tym tryumfem powstałom wytworzyć siłę, która w zwycięskim, bohaterskim podwoje zdobyła więcej, niż polowe Hiszpanii i ślania u bramy Madrytu, aby, poza zdobyciem stolicy, mieć już przed sobą jedną tylko sprawę do załatwienia: sprawę Tryumfu.

Pochód powstańców, uporczywy, wytrwały i niezłomny, doznał nowego zahamowania — w Madrycie. Ujawniła się tu druga niespodzianka i drugie zaskoczenie. Była nim — pomoc wojskowa.

Wprawdzie i w poprzednich działaniach — w Madrycie — było pomoc wojskowa (a także francuska i t. d.), wyrażająca się w pieniądzu, dostawach broni, ochotnikach i fachowych doradcach. Ale na ogół, nie wykraczało to zbyt daleko poza to, czego, w dziejach wojny spotymano. Zresztą, analogicznie, chociaż w rozmiarach skromniejszych, miała miejsce również i na przeciw-

nym froncie ze strony Włoch i Niemiec.

Ale pod Madrytem wojska generała Franco spotkały się z czynną i zupełnie inną — z czynną interwencją wojskową. Od kilku tygodni Rosja sowiecka iż nie wysłała do cichu czynnymi wojskami Madrytu, ale bierze czynny, jawny udział w wojnie.

Powstańcy maszerowali na Madryt jak samo, jak Bajajoz, na Irún, na San Sebastian, na Toledo. To znaczy, oczekując tam oporu — głównie re- wolucjonistów hiszpańskich, wspi- ranych przez garść ochotników-cu-

zdomowieć i przez nieliczne sowieckie czolgi i samoloty. Oczekując jednym sposobem spokojnia się z przeciwnikiem o równej mniej więcej sile silniejszego liczebnie, ale słabszego duchem i organizacją.

Tymczasem okazało się, że Madryt broniony jest — przez Rosję, Kierując obroną sowieckiej generał i sowieckie sztaby, a podstawę obrony stanowią regularne, sowieckie wojska zmotywowane. Ba! Zanoślowo nawet udział w walkach o Madryt syberyjski pułku sowieckiej piechoty!

Wobec takiego przeciwnika, siły

armii atakującej okazały się za słabe. Zdaje się, można już dziś stwierdzić, że próba zdobycia Madrytu wstępnym bojem zakończyła się niepowodzeniem. A próba ta zużyła mnóstwo sił armii narodowej, która doznała dotkliwej temu znaczącego osłabienia. Działaj inicjatywa działań w Madrycie zdaje się wyraźnie należeć do „czwornych”. Co więcej, narodowcy miejscami przekształcili się z oblegających w obleżonych (np. w otoczonej metodycznie przez wojska sowieckie zdobywane „dzielnicę uniwersyteckiej”).

A udział wojsk sowieckich w walkach o Madryt — to dopiero początek. Pełny udział Rosji w wojnie hiszpańskiej utrzymy dłużej — w Katalonii. Wojska sowieckie i sprężeni wojskowie wciąż jada do Hiszpanii — i konia ich napływa mę- wia-

W tych dniach okazało się jednak, że i Hiszpania narodowa może w potrzebie liczyć na poważną zagraniczną pomoc. 6000 Niemców wyśladowo w Kadyksie, a podobno jest to dopiero pierwsza frakcja z 90 tysięcy hiszpańskich siły 20-tysięcznej.

Tak więc, wojna domowa w Hiszpanii zamieniła się na wojnę międzynarodową. Na terytorium Hiszpanii wojnę sowiecko-niemiecką (na morzu także sowiecko-włoską) i wojnę w szranki nowożytności i twarzącej przy tym stopniowo wykruszenie się sił dotychczasowych.

Wbrew szerszym w całym świecie insynuacjom prasy „frontu ludowego”, narodowe wojska hiszpańska składały się pierwotnie niemal wyłącznie z Hiszpanów. Nawet Liga Czerwona, która w 90 procent hiszpańskich, do Hiszpanie przeprowadziły przez cieśninę Gibraltarską, maszerował na Bajajoz i Talavera de la Reina, ginąc w przesmyku Somosierra, bronili Alkazar i Owiedo, krwawili się pod Maqueda. Również po przezwyciężeniu stronię dnia więcej było Hiszpanów, niż cudzoziemców.

Działaj gen. Franco werbuje w Marroko ochotników Arabów i Berberów. A po stronie „czwornych” walczą „brzydki międzynarodowej” i wojska sowieckie.

Wojna hiszpańska weszła w nową fazę. Świat cały czeka już jej rozstrzygnięcia w tej nowej fazie — a jeszcze większym, niż poprzednio i pację.

Pozory i rzeczywistość

W Moskwie rozpoczął się dn. 25 listopada VIII nadzwyczajny zjazd Związku Sowieckiego. Głównym przedmiotem obrad na tym zjeździe był projekt nowej konstytucji opracowany przez Komitet wybrany na poprzednim zjeździe, w r. 1935.

Sprawie wprowadzenia nowej konstytucji nadaje rząd i prawa sowieckie bardzo duże znaczenie. Stalin w swym przemówieniu wstępnym kładł nacisk na to, że nowa konstytucja nie jest wytworem myśli odwarowanej, lecz wynikiem odbierania „przemian” i że od czasu uchwalenia konstytucji poprzedniej (r. 1924) zaszły w życiu rosyjskim.

Wydaje się nam, że po zapoznaniu się z tekstem tej konstytucji i po porównaniu jej z tym, co się wie o życiu Rosji sowieckiej, musi się dojść do wniosku, że też powyżej przytoczona jest tylko częściowo słuszna. Jest ona zgodna z rzeczywistością, gdyż chodzi o ustrój społeczny i gospodarczy Rosji sowieckiej, a stwierdza nie przemian, jakie dokonały się w tym zakresie, co było to przez koloryzacje rolniczy i przemysłowy, przez reorganizację przemysłu i handlu na podstawach socjalistycznych. Nie jest natomiast zgodna z rzeczywistością, gdyż chodzi o ustrój polityczny.

Bo wprowadza ta nowa konstytucja nowy system wyborczy — powołuje do głoszenia i głoszenia i nie głoszenie wszystkich obywateli Rosji sowieckiej, którzy ukończyli lat 18 przy wyborach do Rad Najwyższych (Wierchowiy Sowiet) zarówno Związku republik, jak i republik poszczególnych, a więc może być nazwana skrajnie demokracjonalizacją, lecz jednocześnie jedyną partią legalną, pozostającą partii komunistycznej. A z tego wynika, że demokracja

jest pozorem, a dyktatura partii komunistycznej rzeczywistością. W faktycznym stanie rzeczy nie nastąpi le- gitymnie o wprowadzeniu nowej konstytucji iż żadna istota zmiana. Rządzą będzie w dalszym ciągu Stalin, mający pozycję podobną do Cezara czy imperatora w starożytnym Rzymie przy pomocy czy też za pośrednictwem zgromadzenie koło siebie „elitny” noszącej nazwę partii komunistycznej.

Wprowadza też nowa konstytucja zupełną równość narodów wchodzących w skład Związku Sowieckiego, lecz jest to pozór. Narodem panującym był i jest i pozostanie nadal naród rosyjski.

Można by wskazać inne podobne sprzeczności między pozorami a rzeczywistością, ale nie będziemy tego w tym artykule robić, gdyż chodzi o ustrój polityczny, a nie o ustrój społeczny i gospodarczy.

O wiele ważniejsze, niż zmiany formalne wyrażające się nam przeobrażenia treści samej rzeczywistości. Biorąc w uwagę przykładem faktycznego przeobrażenia się artykułu wstępnego „Zwiesitaj” zamieszczony w tym piśmie w dniu otwarcia VIII Zjazdu Sowieckiego. Czytamy w nim takie oto rzeczy:

„Naród rosyjski wytworzył wielką kulturę. Naród rosyjski w ciągu całych swych dziejów wydawał i wychowywał wielkich ludzi, niezwykłych synów owego, wielkie talenty i geniusze. Pamięta on i ołacza czcąc czyny Iwana Bolotnikowa, Sielpana Kacina, Paszucowa, przechowuje w pamięci wielkie nazwiska Lomonosowa, Puszkina, Gogola, Dostojewskiego, Dobrolnikowa, Czernyszewskiego, Nekrasowa, Meccznikowa, Mendelejewa, Siczennowa, Pawłowa, Mendelejew, radia Polowa, Lwa Tołstojta, Lisz-pia — nazwiska artystów i uczonych, dążył do politycznych i pisarzy, którzy przyczynili się do wielkiego rozwoju narodu rosyjskiego. Jest dumny z tego, że z jego łona wyszedł genialny reformator Włodzimierz Lenin Liza.”

Wywodów podobnych nie wyparł by się żaden nacjonalista europejski, stosując je do własnego narodu.

Nie mniej ciekawe są wywody dotyczące pozycji narodu rosyjskiego w wśród ludów zamieszkujących terytorium Rosji sowieckiej.

„W całym Kraju Sowieckim niemasz narodu, który by nie musiał wzać i- sionu swojego odrodzenia narodowego, swego gospodarczego rozwoju z musnąjącą pomocą i podparciem całego narodu rosyjskiego. W wielkiej federacji sowieckiej, socjalistycznej republiki naród rosyjski, podobnie jak i inne narody, zachował swe oblicze narodowe, rozwinął połączenie swą narodową w formie a socjalistycznej w treści kulturę i posiada ją w wielkiej potęgę. Jego autorytet jest bogactwem wszechnarodowym w Kraju Sowieckim, z jej niewy-czających źródeł czerpie siła dla rozwoju swej kultury i życia narodowej „sowieckiej”.

Artykuł z którego przytoczyliśmy powyższe ustępy, artykuł zamieszczony w naczelnym organie sowieckim, jest z pewnością ważnym i znaczącym. Jego ton wyraża nacjonalistyczny jest chyba dosadnym dowodem dużego przeobrażenia w umysłach ludu kierujących partii komunistycznej i państwem sowieckim.

Straszczymy się. Nie sadzimy, by nowa konstytucja wprowadziła istotne zmiany w ustrój politycznym Ros-

sji sowieckiej. Stwarza ona pozory rzeczywistości — rząd „elitny” komunistycznej i jej wodza — pozostaje nadal w pełnej niezmienności. W umysłach jednak tej elity odbywa się głębokie „zawłaszczenie” danej się znowu określić można jako przewyższanie zimnej doktryny przez przniknięcie żywą, ciepłą krew żyć...

Stalin, mówiąc o „krytykach z gazet polskich”, piszących o nowej sytuacji zadzwolił sobie z określił ten „krytycyzm” jako „lewostawny” lub „na prawo”. Zapewne są to określenia nie ściśle i często zawodne. A jednak nie są one pozabawione treści... Zjadając sobie sprawę z tej całej niedokładności, powiemy jednak, że jeśli nowa konstytucja sowiecka jest pozostaniem „na lewo”, to w treść „zawłaszczenia” danej się znowu życie „posuniecie” na prawo”. A zmiany w życiu mają w oczach naszych większą doniosłość, niż zmiany formalne.

Od Henryka 8-go do Edwarda 8-go

Kościół angielski powstał z powodu miłości i rozwodu króla. Papież — powołując na obowiązuje w Kościele katolickim ustawy — odmówił zakonchowanemu w Annie Bolon, królowi. Henrykowi VIII unieważnienie jego małżeństwa z Katarzyną Aragońską. Rzym okazał wier-nomność zasądzoną nawet wobec po- ległego przeciw Lutrowi w obronie Sakramentów, za co udzielił mu uprzednio tytułu „Obrony Wiary” (Defensor Fidei). Obrzyzany na te nieustępliwość Henryk VIII kazał ogłosić parlamentowi, że Kościół angielski nie podlega papieżowi. Tak powstała angielska schizma, która się wkrótce zamieniła w herezję. Posłuszny parlament udzielił bez wahania rozwodu Henrykowi, po czym re-nansansowy, wesół król posubił dwie dwory królowej, ukochaną Annę Bolon. Król rozwodził się z królową i z drugą żoną, która postać niezbyt po fałszywym oskarżeniu o wiaronomstwo. Posubił trzecią, czwartą i siódmą żonę. Parlament sankcjonował wszystko, biskupi podlegali parlamentowi i królowi podlegali parlamentowi. Tak było w wieku XV.

Co się jednak od tego czasu w Anglii zmieniło. Edward VIII nie może posubił rozwodził pani Simpson Anglię prądą ogromnie, by król się ożenił. Anglię bardzo kochała Edward VIII. Ale nie na tyle, by przyjąć na królową Amerykankę nie dynastycznego pochodzenia i dwukrotną rozwódkę. Henryk VIII nie miał kłopotów z małżeństwem z Anną Bolon, która także nie była księżniczką krwi. Edward VIII napotyka na opór biskupów, rządu, parlamentu i opinii publicznej. Czyż nie Edward XVI, w była wojnę demokratyczną i mniej w kwestiach obyczajowych ry-gorystyczny niż dzisiejsza? Czyba nie. Ale pojęcia Anglików o godności monarchy uległy dużej zmianie. Królowa Wielkiej Brytanii musi zbliżyć się do ideału, jaki przez sto lat widzieli anielicy w postaci królowej Aleksandrze i żyjący jeszcze królowej Marii. Było to królowo, żony i matki bez zarzutu, naprawdę pierwsze kobiety królestwa. Reprezentowały światnie majestat korony.

Pani Simpson wydaje się przecie-żeniem Anglików niegodną następczynią królowej. Stach pomysł, że przed nią musiaby przykłaść oczy najstarszych rodów Anglii Z Ameryki można brać bawelne ale nie królowę. Pani Simpson może być najwyżej „prywatną żoną” króla, a dzieci z tego małżeństwa jego „prywatnymi dziećmi”, bez prawa do następczości tronu. Będą-żby zapewne przykre dla Edwarda

VIII. Wiadomo, jak gniewał się arcy-kał Franciszek Ferdynand na nieurna nie żony hrabianki Chotek z arcyksiężniczki i jego dzieci za arcyksiężką. Jednak obecnie parlament jest silniejszy niż król. To nie czasy Henryka VIII. Urząd monarchy wciąż mało niektórych wyrzeźbił. Król może zresztą liczyć na zmiany w przy- szłości.

Gdy Albert umarł — z przepracowa- nia — królowa przywdziała na całą resztę życia (prawie 40 lat), za- łobne „Albertem Dobrym” nazywają dziś historycy księżniczkę małtanka. Żadną z królowych angielskich nie strzy- mał tego tytułu. Był Albert faktycz- nym królem Anglii, choć nie włożono mu na głowę korony Edwarda Wy- znawcy.

Takich prywatnych żon jak ma być pani Simpson, zna wiele historia dynastji. Taką żoną Ludwika XIV była pani Maintenon, a żoną następcę Stanisława Augusta pani Grabowska. Dwór angielski nie znał dotąd żon morganatycznych.

KAZDY GROSZ ZŁOŻONY NA KONTO P.K.O. 70-200 PRZYNIEMIE ULGE BEZ ROBOTNYM

JEDNAK PLAGIAT JEST PLAGIATEM

Przeciw tej metodzie pokrywania plagiatu występuje bardzo ostro p. Stanisław Piasecki w „Prosto z Mostu”!

„Wynika stąd — pisze — że w Polsce można zrobić także pseudowit, kazać swojemu kłasię drzałtowo i analizować i wytypować, byle tylko kładąc podstępnie hulo że to ludzi nie o pa- cencie, że nie o zemi, i że o d'om- Jedni przypadkiem tego co wykrył, uda się określić jako przeciwnika politycznego do zbadania, sprawę siebie się zupełnie zbędne. Plagiat przestaje być plagiatem odwołanie odwołaniem, a są-żenie sążeniem.”

Tak daleko u nas na szczęście nie doszło. Plagiat, pozostając „d'om d'om” obrotu „Epoki” i p. Słonimskiego i — oczywiście! — p. Wandy Wasilewskiej. Publicystyka Polska, która p. Rzymowski ma w P.A.L. reprezentowane ma już z tym osławionym „tłuma-kiem” i „Prewosta” nie wspólnego.

WYDZIEN W POLITYCE ZAGRANICZNEJ

CHOROBA OJCA SW.

Od soboty 5 hm. Ojciec sw. pozostał w łóżku, z powodu osłabienia organizmu wskłonił i wyłożona praca. Wiadomości o chorobie Papieża, wywołała w CCitta del Vaticano i całym Rzymie duże wrażenie.

LOSY „FRONTU LUDOWEGO” W FRANCJI ZAŁĘŻA OD KOMUNISTÓW

W tonie „frontu ludowego” we Francji nastąpiła pewna zmiana. Komitet się niezadowolony i ostrzeżenie swych przelich, by nie przeciągali strun, lecz szli im bardziej na rękę, bo pójda swoja droga, a tem samym, spowodują upadek obecnego rządu „frontu ludowego”. Wśród stronnictw obecnej większości rządowej, w dniu 10 stycznia, w sprawie nowego ostatniego wystąpienia komunistów w czasie debaty nad polityką za granicą (wstrzymali się od głosowania).

NIEMCY CHCA WYSTĄPIĆ Z KOMITETU NIENIETRWENCJI

Wraz z przejęciem przedstawicielstwa w Komisji Europejskiej, Niemcy przejęli przez Ribbentropa, znanego ze swej zdecydowanej postawy anty-holszwickiej, należy się spodziewać oouszczenia tego komitetu przez Niemcy. Cała prasa niemiecka krytykuje dotychczasową działalność komitetu i wyraża, że Rosja swa, polityka niemiecka historycznie zupełnie jawnie przysyłając jej ludzi i materiał wojenny.

Z HISZPANII

Agencja Reutersa donosiła, że do Madaj przbyło 180 sowieckich oficerów pod dowództwem generała. Prasa angielska donosiła o wyśladowaniu 6000 Niemców w Kadyksie dla wzięcia udziału o stronie powstańczej. Armia narodowa zdobyła zachodnie przedmieścia Madrytu. Otracowa no wielki plan okrzędnia Madrytu, dla ufolizowania przeprowadzenia o- słanego ataku na stolicę.

KRYZYS KONSTYTUCYJNY W ANGLII

Historia się powtarza. Jak za Henryka VIII tak i dziś, za panowania Edwarda VIII kobieta trzecie tronem angielskim. Król woli poświęcić tron, naraził losy kraju niż wyrzec się pięknej żony.

W Anglii wytworzyła się dwa obwoje: król, z sympatiami całego narodu, i premier, stróż tradycji i konstytucji angielskiej, wraz z całym parlamentem.

Anglia, której moc i spójnia opierają się na poszanowaniu tradycji i obyczajów przetrwała ciężkie i ważne w następstwie chwili.

Najbliższe dni przyniosą rozwiązanie.

PARAGWAI NIE CHCE ŻYDÓW

Rząd paragwajski wydał zakaz wjazdu na terytorium Paragwaju wszystkim bez wyjątku emigrantom i pasażerom żydom, nawet posiadającym zwolenienie. 100 żydów, którzy 3 się tam osiedlili w ciągu ostatnich 3 lat musi opuścić kraj w ciągu najbliższych tydzień. Trudno się dziwić młodzieży akademickiej stykającej się z większą ilością żydów i w ciągu dłuższego czasu.

SPISK NA PREMIERA JAPONII

Policja japońska aresztowała 30-letniego mężczyznę przez którego nazwisko nie było podane. Władze japońskie aresztowały 1 emigranta, pro- testuje przeciw jakimkolwiek zakusom, czy to ze strony bolszewickiej, czy też faszystowskiej, przeczem zdo- łają, że na wypadek czynnego mieszania się komunistów do wewnętrznych spraw kraju otrzymała należą- cą odprawę.

PAŃSTWA RAJ TWÓKIE, A KOMUNIZM

Z powodu groźb komunistycznych pod adresem państw przyłączonych do Konferencji w Londynie, 1 emigranta, protestuje przeciw jakimkolwiek zakusom, czy to ze strony bolszewickiej, czy też faszystowskiej, przeczem zdo- łają, że na wypadek czynnego mieszania się komunistów do wewnętrznych spraw kraju otrzymała należą- cą odprawę.

WALCZ O WIELKĄ POLSKIE

BRYGADA „ZETOWA”

Przebieg zjazdu „Zetowców”, odbytego dn. 28 listopada, potwierdził całkowicie opinie nasze, wypowiedziane na tym miejscu w polowie zeszłego miesiąca. — Nie było to zebranie koterzyjskie, mające na celu odwieśnienie wspomnień i upamiętnienie wspólnej pracy narodowej, lecz manifestacja polityczna, mająca służyć celom bardzo aktualnym.

Initiatorami i kierownikami tej manifestacji byli „zetowcy” z ostatniego dziesięciolecia „Zetu” przedwojennego, ci, którzy doprowadzili do oderwania Związku Młodzieży Polskiej od Ligi Narodowej i z których zorganizowana została grupa polityczna i zw. „Naprawczy”, a więc odłam sanacyjny, zmierzający dziś do kierownictwa w obozie rządzącym.

Grupa „Naprawczy” chodźto o nawiazanie do przeszłości, o wykazanie, że nie wypadli sroze z pod ogona, że mają poza sobą tradycję pracy narodowej i poparcie wśród szerszych ster inteligencji polskiej. Nie można im tego dążeń brać za złe; jest rzeczą pozytywną jeśli dążą do wyjednoczenia się, do posiadania anten. Tylko, że należy to robić po prostu — szczerze i uczciwie, nie stroić się w cudze pióra i nie wprowadzać w błąd opinii publicznej. Organizatorzy zjazdu 28 listopada zamist jasno powiedziec, że zwolnią tylko jedną kategorię członków „Zetu”, zrobili pozor, że urządzają ogólne zebranie członków tej organizacji, że obchodzą jej pięćdziesięciolecie.

Ze tak nie jest, wyraźnie oświadczenia członków „Zetu”, ogłoszone w pismach, stwierdził to w imieniu licznej grupy uczestników na zjeździe major A. Bogusławski, wynika to jasno ze sprawozdań o przebiegu zjazdu, ogłoszonych w pismach zjawiających tej imprezie. Wreszcie wynika to z całej oczywistości z deklaracji programowej przyjętej na zjeździe.

W deklaracji tej są pewne ustępy odpowiadające tradycji myśli „Zetowej”, są jednak inne, które nie są w zgodzie z tą tradycją i nie mogą uchodzić za wyraz poglądów znakomitej większości członków dawnego „Zetu”. Te ostatnie przeważają. To sprawa, że deklaracja nie jest wcale wyrazem myśli i tradycji związkowej, lecz jest programem politycznym wyraźnie określonej grupy politycznej — grupy t. zw. „Naprawczy”.

Nad całą tą sprawą można by przejść do porządku dziennego, gdyby nie to, że przejawiają się w niej charakterystyczne metody działania różnych grup rządzących dziś obywateli. Metody te stosuje także najruchliwsza dziś brigada „zetowa”, „zetowa”. Brak w nich prostoty i szczeroci, brak lojalnego stosunku do społeczeństwa, są natomiast różne fortele, które budzą niechęć, oburzenie i niewiarę.

Kto się sumiennie zastanowi nad stosunkiem społeczeństwa polskiego do pilisudczyków, ten musi dojść do wniosku, że metody ich działania publicznego są jednym z powodów nieumiejętności do nich stosunku szerszych sfer. O zasadach politycznych, o programie można dyskutować. Z zasadami i z programem przeciwnika można się nie zgadzać, lecz mieć — mimo to — dla niego szacunek i wiarę w jego lojalność i dobrą wolę. Jeśli natomiast styl polityczny jakiejś grupy budzi zastrzeżenia lub poprosztę niechęć i niechęć, to wówczas nie masz sposobu zrozumieć się wzajemnie.

Bijącym w oczy przykładem takiego złego stylu jest właśnie zjazd 23 listopada. Przy ocenie przebiegu tego zjazdu narzuca się konieczność zwrócenia przede wszystkim uwagi na metode jego zwolania i przeprowadzenia. Metoda ta rzuca ciemną treść myśli initiatorów i na ogłoszony przez nich program.

Brigada „zetowa”, będąca pod komendą naprawczą, niefortunnie rozpoczyna swą karierę polityczną. Głazem narodowy i kumanie się z „demokracją” nie mogą zatrzeć wrażenia, jakie wywołuje styl, charakterystyczny dla własnej brigady. Grupa

„Naprawczy” jest dla narodowców znaną „demokracją” (uzdynamy tu tego określenia w tym sensie, jak jest używane przez masonerie), a dla „demokratów” zbyt narodowa. Przeważaniem jej jest znalezienie się między dwoma stolkami, na których

jednocześnie chciałyby usiąść — na ziemi.

Grupa ta wypadnie się zająć starannie i wykażać dokładnie jej filiację i jej właściwe oblicze polityczne. Narazie pragnęliśmy zwrócić uwagę na „styl” jej wystąpienia publicznego.

O WIELKIE CELE

du, każdego parlamentu i każdego obywatela.

„Tymczasem widzimy, że nowy rząd wnosí zawsze nowy program zasadniczo sprzeczny z programem poprzednika i tak samo każdy nowy minister i nowy szef departamentu. W toczącej się na świecie walce nie bierzemy udziału, ideały jednych i drugich są nam obce”.

Charakterystyka systemu rządów sanacyjnych jest stuprocentowo trafna. Nie można jej nie zarzucić. Sprostowania natomiast wymaga twierdzenie o oym braku ideałów w szerzegach młodzieży.

Pomijamy tu kwestię idealizmu. Bo można być idealistą — nie mając wielkiego ideału. I na odwrót — można pracować nad urzeczywistnieniem wielkiego politycznego ideału, nie będąc idealistą. Ale co prawda, i to nie jest bez znaczenia, czy się umie, czy nie umie dla swych ideałów ponosić ofiary. Bo może trudniej, niż być bohaterem na wojnie (która jest czynem tylko chwilowym), jest mieć trwałe, na dzień powszedni, na dziś, na jutro i na całe życie — postawę wyrzeczenia. Jak wyrzec się kariery, wyrzec się dobrobytu, wyrzec się korzyści, które może dać „współpraca” z rządem, czy z Zydami? Młodzież dzisiejsza to potrafi — mimo, że czasy są dziś trudniejsze, niż dawniej.

„Ale mówimy nie o idealizmie, lecz o ideałach. Ojóż młodzież dzisiejsza ideały posiada. Są to ideały narodowe. Nawiasowo mówiąc, również i to wśród młodzieży, co się ideałom narodowym przeciwstawia (żywioły komunistyczne i komunizacja) jest nie ideał, całkiem konkretny, pozbawione. To, że są

to ideały destrukcyjne, to ich siły nie zmniejsza.

Młodzież ma ideały narodowe — bo mocniej tkwi w nowych czasach, niż pokolenie starsze. Ale i ono w swej masie coraz wyraźniej na gruncie ideałów narodowych stałe. Trzeba tylko, by w służbie tym ideałom przedewszystkiem została polityka państwa. Bo tylko te ideały ujmą politykę państwową w system politycznej strategii, wprowadzą w nią łchnienie przeznaczeń dziejowych, wyprzedzą ją z błędnego koła samej tylko taktyki.

„Jakiż jest ta narodowa „strategia”? Jakież są te wielkie cele, do których idea narodowa prowadzi — i poprowadzi naród i państwo?

Idea narodowa dąży do tego, by naród nasz uczynił narodem wielkim. Wielkim pod każdym względem. Mającym wielką cywilizację, uprawiającą przysięgi i zuchodnie, ale rozwijającą się samodzielnie. Mającym mocne powstany moralne, chrześciane go przed weświelnym rozkruszeniem się i rozkładem. Mającym wielkie ambicje dziejowe, — pragnącym stać się nie tylko zwycięzcom, nie tylko mocnym, ale i jedynym z głowicami w świecie filarów cywilizacji łaciniejskiej, religii katolickiej i tradycy dwule rozwijającą się samodzielnie. Mającym państwo potężne, sprężyste, zorganizowane, dobrze zapozorowane, chwycące dobrobytem, oparte na prawie, nie bojące się sąsiadów. Mającym dogodne państwowe granice. Będącym wreszcie gospodarzem u siebie — a więc wyzwalonym z materialnej, ducl owej politycznej niewoli i w Żyłów.

Idea narodowa dąży do tego, by Polskę, swego odbudowaną i zjednoczoną, tak dzisiaj podźwignąć, tak to się stało niegdyś po odchwyceniu i zjednoczeniu za Liołkietą. Polskę dzisiejszą trzeba zagospodarować materialnie, duchowo i politycznie według programu narodowego, który istnieje i ma licznych wyznawców.

TYDZIEŃ W ŻYCIU POLSKIM

SESJA PARLAMENTARNA

Jak zwykle od pewnego pamiętnego roku, zbiera się sejm, gada i... rozjeżdża się do domów. Z wielu słów padłych z trybuny sejmowej można wywnioskować jedno wniesienie: zamiary nie złe, tak owzem, ale trochę ostrożne, tak, by tych nie dotknąć, a łamtych nie ruszyć. Wykonanie, w programie przewidziane, ale „widziane w przyszłości”, grunt to równowagi budżetu i walka z komunizmem przez zamknięcie cię uzeln.

ZATWIERDZENIE WYBORÓW W ŁODZI

Wojewoda łódzki Hauka - Nowak zgłoszic z zapowiedziami żydowskiej łódzkiej prasy, odrzucił protesty wyborcze złożone w IV okręgu przez Obóz Narodowy, i w IX przez Blok Słomczyński i zatwierdził wybory do Rady miejskiej z dn. 27 września b. r. Pierwsze posiedzenie Rady Miejskiej odbędzie się 17 b. m.

PROCESY NARODOWCÓW NA ŚLĄSKU

Prokurator Okręgowy Sądu wniósł 1 grudnia b. r. do zamkniętego wydziału karnego sądu okręgowego w Tarnowskich Górach akt oskarżenia przeciw 8 członkom Obozu Wschodniego, oskarżonym o gromadzenie i przechowywanie materiałów wybuchowych w celu użycia ich do dokonania zamachów niebezpiecznych dla życia ludzkiego.

SITUACJA NA WYSZYSZKACH UCZELNIACH W WARSZAWIE

Na Politechnice, S. G. W. i S. G. G. H. wykłady zostają normalnie wzniesione 3 stycznia 1937 r. Gorzej przedstawia się sytuacja na Uniwersytecie, z powodu lewej zamknięcia.

Niedługo będzie o'wornym, jakie będą skutki zamknięcia jeszcze nie wiadomo, choć na ten temat różne krąży wieści.

Większość studentów rozjechała się do domów.

10 DIECEZYJ DLA EWANGELIKÓW — UPZYWILEJOWANE WYZNANIE

Mimo niewielkiej liczby ewangelików w Polsce utworzono dlań 12 10 diecezji. Ktoś rzecze co do liczby wyznawców są mniejsze, od najmniej diecezji katolickiej. Wówczas gaj z polskich szkół usowa się księży katechetów, dla tego wyznania podniesiono liczbę o 75 nowych etatów. Budżet tego wyznania powiększono o przeszło 100 procent, podczas gdy nie które parafie katolickie na kresach mają po 70 km. dydaktyki i kilkadziesiąt szerokości.

WALKA Z ZYDAMI W ADWOKATURZE

Adwokaci polscy przystąpili do energicznej walki z zalewem żydowskim w palestrze.

Na tegorocznym walnym zgromadzeniu krakowskiej Izby Adwokatów adwokaci - Polacy, będąc w bezwzględnej mniejszości opowiedzieli się za brakią palety adwokatów warszawskiej mec. Nowodworskiej zapowiadając zdecydowaną batalię o społeczeństwo tego odcinania pracy społeczno - kulturalnej.

Adwokaci Łwowa poszli śladem swych kolegów warszawskich i krakowskich i s'ebokotowali wybory do Rady Adwokatów.

DYMISJA DWU WOJEWODÓW

Jak donosi prasa wojewoda polski Kostek - Biernacki ustępuje z powodu złego stanu zdrowia z zajmowanego stanowiska. Zupelnie zrozumiałe po dotychczasowej pracy można być zmezczone.

Rozchodzą się również wieści, że narazicie przegadano sprawę ustąpienia w. o. wojewojskiego p. Józelskiego. Wprawdzie stało się to dopiero wówczas, gdy już budaj nie więcej jest p'śnc na kresach nie można, no ale jest to o tyle dobre, że może da pole do innych eksperymentów, w skutkach mniej tragicznych dla tej stariej polskiej dzielnicy.

General Żeligowski, przemawiając w Sejmie, stwierdził, że obecny system polityczny w Polsce nie zmierza do żadnych wielkich celów, lecz zużywa swą energię wyłącznie na zatlantowanie spraw bieżących.

Pan general użył tu porównania z obziedziną stosunków wojskowych. Tak jak na wojnie istnieje strategia, oraz taktyka, tak też i w polityce obok działań, mających za cel sprawy o znaczenia dziejowym, istnieją też i działania, mające za cel szereg góły dzisiejszego dnia. W dalszym ciągu swego przemówienia gen. Żeligowski tak scharakteryzował kierunek polityczny polskiej strategii:

„Jak w naszej przeszłości wyglądała strategia. Mamy cel dobiecia państwa do Białtuku, więc widzimy Grunwald i Kirchholm. Ale także Polskę wykonuje cel przedmurza chrześcijaństwa, widzimy więc Warnę, Chocim, Ceorę, Wiedeń, a dalej obronę cywilizacji zachodniej, więc Smoleńsk, Kluszyń, Moskwę i wojnę w r. 1920. Są to więc cele walki.

„Po tym są przyszedł „rozę największy cel, odzyskanie niepodległości. Tu się wszystko kończy.”

„I obecnie jakie mamy wielkie cele, jakie ideały przyświecają nam, jak odróżnić taktykę od strategii w życiu państwa? Oskarżamy młodzież, że nie ma ideałów. A my, a państwo, jakie mamy dziś ideały? Na to nie mamy odpowiedzi”.

Aż bez wielkiego celu i wielkiego ideału nie może też być wielkiej polityki. Może być tylko polityka mala. „Jeśli nie mamy wielkiego celu, jeśli idea niepodległości, jaka osiągnięto, straciła siłę, to pokł drugiego, wielkiego celu nie znajdujemy, będziemy deptać na miejscu. Tego celu nie ma, a wianem obój ideałem każdego rządu.”

Jak wyjąć z impasu

Rozprawa ogólna w sejmie dowiodła z całą oczywistością, że w kraju panuje głębokie niezadowolenie i rozgoryczenie. Niezadowolony i rozgoryczony. Niezadowolony i rozgoryczony. Niezadowolony i rozgoryczony. Niezadowolony i rozgoryczony.

Podczas gdy w innych państwach — na wschodzie i na zachodzie — ludzie żyją ideałmi, dązą do czegoś, wierzą w coś, entuzjazmują się i zapałają, w Polsce panuje niechęć i niewiara... I słyszymy wciąż słowa zachęty, b'ymy się entuzjazmować, urządzają nam obchody i uroczystości, b'iedzą się gódy podobno „ekspereci” i komisie nad tym, jakim sposobem można wykrzesać z duszy polskiej zapał, wiarę i wolę do czynów.

Wszystko to jest bardzo piękne i chwalebne. Lecz ci, co się tym zajmują grzeszą jednym — są ślepi i głusi, si wobec rzeczywistości żywciovej, nie widzą i nie słyszą, czy też widzieć i słyszeć nie chcą tego, co się wokół nich dzieje. Pragną bowiem wywalać w naszym narodzie jakik' na wy prąd ideowy, pragną wzbudzić wiarę i zapał; zapominają jednak o tym, że nowych prądów ani sztucznie stworzyć, ani wymyślić nie można. Prądy takie rodzą się spontanicznie, są faktami przyrodzonymi, jak polki górskie, których nie tworzy sztuka inżynierów, lecz które sama natura powołuje do istnienia.

Kto na oczy ku patrzyeniu, kto zna życie kraju, ten wie, że istnieją w życiu dwa wielkie prądy ideowe — komunizm i nacjonalizm. Komunizm jest prądem w duchu interesów żydowskich. Nacjonalizm w duchu interesów polskich.

Jak wyjąć z impasu

Ruch narodowy ogarnął wszystkie warstwy narodu polskiego. Porywa on zarówno chłopów i robotników, jak inteligencję i warstwy zamozniejszej. Jest on wyrazem tradycyjnych dążeń narodu polskiego, odpowiada strukturze i przeszłości duszy polskiej. Jest przy tym potężnym, żywiolowym i — co najważniejsze — realnym i kształtującym rzeczywistość polską.

Spotyka się jednak z opozycją i z przeciwdziałaniem.

Dlaczego? Dlatego — odpowiedź jest bardzo prosta — że jest z konieczności i z natury rzeczy antyżydowski!

Chrześi się go mianem, wymyślonym przez Żydów w r. 1905 — „Endecja”. Zastanówcie się, proszę, wszyscy, którzy z pogardą — mówicie o „Endecji”, gdzie leży przyczyna żywienia do niej przez pewne koła niawaniewi, a dojdziecie do przekonania, że przyczyną ta jest ten fakt, że obóz narodowy, owa szatańska „Endecja” walczyła, walczy i walczyć będzie o wyzwalenie narodu polskiego od Żydów.

Istotną przyczyną walki z obozem narodowym w Polsce jest to, że obóz ten zagraża interesom żydowskim, że jego zwycięstwo wiodłoby zwycięstwem polityki polskiej nad polityką żydowską. Są tacy, co tego zrozumieć nie chcą, bo przeszkadza im w tym zależność moralna i materialna od Żydów; są inni, którzy tego zrozumieć nie mogą, ci patrzają na życie polskie i wydaje się im ono niestychnie za-

wie i niejasne.

Weszliśmy w ślepy zaułek; widzimy naokół zamęt uczuć i „rozwoń”. A tymczasem wyjście z tego impasu jest bardzo proste dla tych wszystkich, co umieją patrzeć trzeźwo na istniejące w kraju stosunki.

Nie masz potrzeby szukania ideałów i programu, na nie się nie zda szlucnie wywoływanie entuzjazmu, nasładowanie wzorów obcych, nie rozumiejąc treści tego, co się dzieje gdzieindziej. Kto chce powołać do życia Polskę polską, żywą, porwijającą za sobą swych synów i zdolną do czynu na terenie światowym, niechaj pracuje nad tym, by istniejący w życiu polskim potężny prąd narodowy, mający mocne oparcie w milionach umów i serc polskich, będący zawiąskiem potężnym i radośnym, stał się prądem kształtującym w całej rozciągłości życie polskie, prądem panującym tak jak jest prądem panującym we Włoszech, w Niemczech i t. d.

Tylko takie proste rozwiązanie może zapobiec temu, by w kraju naszym nie zapanował prąd inny, wsparły na ideologii komunistycznej i służący interesom nie polskim, lecz żydowskim... Wszelkie uświastowania przedstawienia przeciwko temu naturalnemu i koniecznemu rozwojowi wypadków, opóźniają tylko odrodzenie wewnętrzne narodu polskiego i wzmocnienie państwa polskiego.

Trzeba tylko umieć powziąć odważną decyzję — czy się służy polityce polskiej czy żydowskiej. Wtedy położenie wewnętrzne w Polsce staje się zupełnie zrozumiałe, a drogi prowadzące do wyjścia z impasu, w jakim się znaleźliśmy, proste i jasne.

Adwokaci-Polacy rezygnują z mandatów w Krakowskiej Izbie Adwokackiej

Jak wiadomo, tegoroczne walne zgromadzenie krakowskiej Izby Adwokackiej zakończyło się gromilnym opuszczeniem posiedzenia przez ponad 20 adwokatów - Polaków, nie mogących się pogodzić z większością polsko-adwokacką przez żydowską większość Izby.

Na sali zgromadzenia powstało wesołe kilku adwokatów - Polaków, którzy woleli, się solidaryzować z Żydami niż z kolegami Polakami. Z Żydami są nasi adwokaci nie stanowią wprawdzie litę polskiej pałestny, a z Żydami łączą ich albo stosunki rodzinne (żony - Żydówki itp.) albo zależność, albo też pręknania (szoależni) - jednak wyłamując się ich z jednolitego stanowiska adwokatów-Polaków godnie jest potępienia.

Tem więcej, że jak się okazuje nie którzy z nich zamili solidarność polskich adwokatów mimo, iż do nich nie zobowiązali się, zaś jeden z nich dr. Józef Woźniakowski złożył na zgromadzeniu tego rodzaju oświadczenie, że komitet adwokatów - Polaków przygotowujący akcję na zgromadzeniu zmuszony był publicznie, w formie zniechęcającej do sprawy oświadczenie naziwzać je „wrecz nieprawdźwym, godzącym w solidarność adwokatów-Polaków zerującym im bezpodstawnie winę zerwania rokowań i tego po wiodu zasługując na najkrajostzeższe potępienie”.

Wspomniane oświadczenie, podpisane przez adwokatów dr. Tadeusza Miksiewicza, dr. Stanisława Rowińskiego, dr. Ludwika Wasiliewskiego w imieniu „komitetu ściślejszego adwokatów - Polaków”, stwierdza, że adwokaci żydowskiej kategorycznie nie uznają woli żądaniem strony polskiej, które zresztą zmierzają zbyt daleko, bo domagały się dwóch na trzy stanowiska w Naczelnej Radzie Adwokackiej, dziesięć miejsc w Radzie Adwokackiej (Żydów pozostawiając dziesięć). Żydy natomiast chcieli używać dotychczasowego tytułu, w rzeczywistości a goździł się uwzględniać postulat strony polskiej co rok, natomiast Polacy odrzucili propozycję Żydów bez podania istotnych powodów”.

Polacy zredukowali potem jeszcze swego żądanie do zwiększenia liczby mandatów polskich o jednego członka w każdym okręgu Izby ponad dotychczasowy stosunek głosów. Żydy i temu żądaniu odmówili i przy takim stanie nie partaktryczny dr. Woźniakowski złożył na zgromadzeniu Izby oświadczenie, że solidaryzując się z większością Polaków, rezygnację te odczytane włącznie złożone na konstytucyjnym posiedzeniu Rady Adwokackiej wywarły na Żydach zrozumiałe wrażenie. Na tym, konstytucyjnym posiedzeniu żydowska większość Rady dokonała swego wład-

stanowisko dzielnika powierzącą ponownie ożnienemu z Żydówką dr. Gabryeliem, stanowiska wicedzielnika i sekretarza obsadzając Żydami a skarbinkostwem obdarzając swego goślnikowo obronę dr. Józefa Woźniakowskiego, o którym wyżej piszemy.

Dr. Woźniakowski musimy pochwilić jeszcze kilka zdań. Omówienie już przez nas wyżej oświadczenie komitetu adwokatów polskich wywołuje duże wrażenie w polskim społeczeństwie, zwłaszcza w adwokatów krakowskiej. Musiało także wywrzeć pewne wrażenie i na samym dr. Woźniakowskim który - jak donosi tego list - organ prasowy żydowski „Nowy Dziennik” - „skierował sprawę tę na drogę honorową”.

Tenże „Nowy Dziennik” z zadowoleniem przedkładał o „Kurjera Porannego” „wywiad” jakiego dzienniku w temu udzielił dr. Woźniakowski. Z wywiadu tego dowiadujemy się - po pierwsze, że w polskim społeczeństwie, zwłaszcza w adwokatów krakowskiej, na zgromadzeniu Izby, że adwokaci - Żydy, jak baranki goździł się na żądanie Polaków, a tylko ci odrzucili, żydowską zgodę bez żadnego uzasadnienia - także i o zmarłwieniu dr. J. Woźniakowskiego, który „zaczyna, że adwokaci - zresztą nie rozporządza, iż w Krakowie dostateczną ilością kandy-

datów do władz zawodowych i w żadnym wypadku nie mogliby obadzić wszystkich miejsc w Izbie Adwokackiej”. W zdaniu tym dr. W. sugeruje fałszywie jakoby adwokaci - Polacy domagali się wszystkich miejsc w Izbie. Nie odpowiada to prawdzie ani w tym, że adwokaci - Polacy domagali się wszystkich miejsc w Izbie, ani też w tym, że brak w Krakowie dostatecznej ilości kandydatów do władz Izby.

Ot, Żydy nie szukając wcale znalazli dr. Józefa Woźniakowskiego na stanowisku skarbnika Izby Adwokackiej!

TESLIŚ BIAWAŁA, NIE LAIKIEM,
**PIJ HERBATĘ
z KOPERNIKIEM**

WARSZAWA, TOW. HANDLU HERBATĄ
A. Długokę, W. Wrszaniecki
Składowa
WARSZAWA, BIAŁA 23
KELP W WNIEM UL. KIEWICZÓWA 31

Na wzgórze lud umieścił krzyż

W rocznicę zaśię odżywołskich

Opczno, w grudniu. W dniu 29 listopada Opczno było pod wrażeniem wspaniałej uroczystości narodowej, związanej z uczczeniem pamięci poległych członków Stronnictwa Narodowego w pamiętnych zaśięściach odżywołskich z ubiegłego roku.

Zgromadziło się 12 tysięcy ludzi z powiatu radomskiego. Prócz tego przybyli delegacje powiatu koneckiego i rawskiego i p. Mirosława Maciejowskiego, członkami zarządu okręgowego Stronnictwa Narodowego w Radomiu, St. Frelichem, prezesem zarządu podokręgu, dr. Stanisławem Gutkiewiczem, prezesem powiatowym Stronnictwa z Nowego Miasta na czole.

O godz. 10:45 w kościele parafialnym odbyło się uroczyste nabożeństwo, w czasie którego ks. proboszcz poświęcił przy proporzec S. N., wygłaszając następnie okolicznościowe, podniosłe przemówienie. Po nabożeństwie na cmentarzu przy kościele odbyło się poświęcenie pamiątkowego krzyża, który następnie we wspaniałej procesji, z muzyką, pod przewodnictwem uczestników odprowadzili na pamiętny wzgórze, znajdujące się opodal miasta. W procesji udział wzięło 12 tysięcy cz. narodowych, maszerujących w zwartych szwach z owiatowym sztandarem St. Nar. z Opczno, czterema sztandarami z Białej i Szarogrodzkiej, z Przemysłu, Wrszosa i Jedlińska na czole.

Wśród ostojnego rozrzewnienia tłumów, a zwłaszcza osieroczonych i dzieci, umieszczono krzyż, dówód na mięci współbraci o tych, którzy polegli.

Po tych uroczystościach odbyło się

imponujące zebranie członkowskie Stronnictwa Narodowego, przewodniczącym zebrania p. Stanisław Frelich zarządził na wstępie minutę milczenia ku czci poległych pod Odżywołkami, po czym wręczono proporzec kierownictwem Stronnictwa Narodowego z kolonią Osy, Wysokina i Cetnia, pp. Michałow, Józefowi, Józefowi Milczar, czyżkowi i Antoniemu Skuzowi. Przemówienia wygłosili entuzjastycznie witali dr. Gutkiewicz z Nowego Mińska, sekretarz Białej i Łodzi, Maciejowski z Radomia, kpt. Żak z Bru-

Polskie czy żydowskie?

Mamy na myśli państwo polskie! Polak, patrzący nieuważnie i leniwie na to, co się w kraju naszywa dzieje, nie ma chwili wątpliwości, gdy mu postawić pytanie takie, jak podane w nagłówku; odpowie: jest przecież Polacy są w znakomitej większości i że są panami w swym państwie. Polak, oblamujący przez Żydów zadruży w pytającego i powie mu, że albo jest fantazją ulegającym nieuzasadnionym postrachom, albo też dziłkim antysemitą!

A jednak wystarczy nieco starannie zbadać nasze życie polityczne, społeczne i gospodarcze - przetrząść rolę, jaką Żydy dziś odgrywają w Polsce odrodzonej.

Oto ostatnie wydarzenia na terenie Izby adwokackiej! Dowiedzieliśmy się przy tej okazji, że w czterech okręgach adwokackich (na 7) w naszym kraju Żydy są w przeważnie, i to w okręgach najwzajemniejszych, bo w warszawskim, w krakowskim, w lwowskim i wileńskim. W adwokatów rze mają teŻydy przewagę już dziś, a będzie ona coraz większa wobec napływu Żydów na wydziały prawne w uniwersytetach.

W adwokatach nie jest jeszcze najgorzej. Proszę Cię, Czytelniku!

Stanowię, żadaj sobie trud zbadań ile nieruchomości w miastach naszych jest w rękach polskich, a ile w rękach żydowskich, jaki jest udział Żydów w przemyśle, handlu i rzemiosłach; jaka część kapitału prywatnego jest w rękach polskich, a jaka w rękach żydowskich; jaka jest rola Żydów w literaturze, w muzyce, w dziennikarstwie; jaka w różnych zawodach wolnych?

Nie piszemy studium naukowego, lecz artykuł dziennikarski. Nie podajemy cyfr, lecz i bez tego może każdy stwierdzić, że wszędzie jest przewaga żydowska, że całe materiale życie w państwie trzymają oni w swym rękui a na umysłowe i moralne mają wpływ bardzo duży.

Tak jest to góry, gdzie na terenie życia politycznego, społecznego i gospodarczego stoją naprzeciw siebie interesy polskie i żydowskie i gdzie ścierają się dwie tendencje - polska i żydowska. I nie przesadzamy twierząc, że - tak jak dziś rzeczy stoją - to w większości wypadków zwyciężca tendencja żydowska...

A na dolenie, w masach?

Wies jest polska, lecz wief jest polowiejsza, mniej ruchliwa, nie ma po litykę i życie narodowe mniejszy wpływ, niż miasta. W tych ostatnich zaś działają agendury żydowskie w postaci komunizmu. Lekkawości go w Polsce nie można własnle dla tego, że ma on zalety agitatorów z lo-na żydostwa i że ma gotowych przywódców i oparcie w górnych sferach kraju - w inteligencji żydowskiej, w służącej jej ostatnie oddawna inteligencji polskiej i w wszystkich tych zasobach i ośrodkach materialnych i moralnych, jakimi rozporządza żydostwo krajowe i międzynarodowe.

Dla żydostwa światowego Polska posiada wielką wagę, wszak na jej terytorium istnieje największe skupienie autentycznego „ludu” żydowskiego. To też tylko słony może nie widzieć, że Żydy zmierzają świadomie i konsekwentnie do tego, by ująć rządy w Polsce w swoje ręce.

Najbardziej by im odpowiadało skomunizowanie Polski, bo wówczas mogli by wypieć inteligencję polską, zmniejszyć wyrosłe z tradycji kierownicze warstwy polskie i na ich miejsca postawić „elitę” żydowską, tak jak to się stało w dużej mierze w Rosji. Lecz skomunizowanie Polski nie jest rzeczą tak bardzo łatwą, musi tedy polityka żydowska mieć inne sposoby i metody na widoku. Nie ma ją politycy żydowscy skrupułów pod tym względem - również dobrze może im służyć sejmowładztwo jak dyktatura - sejmowładztwo, o ile by pełni, że rządy parlamentarne wychodzić będą z większości utworzonej przez stronnictwa filozydowskie, a takimi są stronnictwa i. zw. „lewicowe”, dyktatura jeśli będzie oparta na stronie Żydów, jeśli nie będzie opiera o wielki współczesny prąd społeczny (bo ten jest nacjonalistyczny), lecz z prądem tym będzie walczyła.

Na terenie Polski ścierają się w wszystkich dziedzinach życia dwie polityki - polska i żydowska. Ten fakt tłumaczy szereg zjawisk w naszym kraju, między innymi jest on przyczyną tego, co się potocznie nazywa niezgodą wewnętrzną wśród Polaków. Nie było by tej niezgody, gdyby jej istnienie nie leżało w interesie Żydów i gdyby jej Żydy nie podsycałi. Dlatego to nie może być w Polsce pojednanie całkowite między walczącymi grupami, dla tego to jest jedno wyjęcie - bezapelacyjne zwycięstwo polityki polskiej i uśmienie całej polityki Żydów w życie publiczne w Polsce, netylko pozbanienie ich praw politycznych, lecz także wyeliminowanie ich z życia kulturalnego, oraz zredukowanie ich roli na terenie gospodarczym do właściwych rozmiarów.

Dotychczas szliśmy szybkimi krokami ku coraz większym przewadze Żydów w życiu Polski. Najwyższy czas polożyć temu kres i zwrócić bieg wydarzeń w przeciwnym kierunku...

Ani grosza Żydom

Odezwa przedświąteczna Związku Polskiego w Poznaniu

Pisma poznańskie zamieściły następującą odezwę:

Zbliżają się uroczyste dni świąteczne. Mimo trudnych warunków gospodarczych wszyscy wydamy choćby ostatecznie grosze, by sprawić radość rodzinom i naszym bliskim.

Nie jest rzeczą obłąkną, co i gdzie będziemy nabawiali. Mniemy pamiętać, że polski pieniądz bogactw musi Polaków!

Roznie w Poznaniu liczba żydowskich placówek handlowych i przemysłowych, zarządzających personelem żydowskim z innych dzielnic Polski.

Niemie bezrobotnych wśród Żydów. Dlaczego?

Dlatego, że są solidarni, popierają się wzajemnie i pomagają. A my? W chwili, gdy czynić będziemy naszym krajem przedświąteczne, pamiętajmy, że obowiązkiem względem narodu i nas samych jest porzecz jed-

nie polskie i chrześcijańskie warstwy i placówki handlowe.

Niech na stole wylgłym i pod choniką nie będzie niczego takiego, co przynosiłoby wstyd polskiemu i chrześcijańskiemu charakterowi domów polskich!

Niech zakupy przedświąteczne w polskich i chrześcijańskich sklepach, o znaczonej godłem zorganizowanego i świadomego kupiectwa, staną się stałym obyczajem naszym.

Swoją do swego po swojej Dajmy przykład solidarności całej Polsce! Wykazy namz wysokie uświado mienie narodowe!

Młody i stary, fizyczny i umysłowy pracownik, biedny i bogaty, wszyscy budujmy dobro polskie, tworząc lepszą przyszłość przez popieranie tego co polskie i chrześcijańskie!

Ani grosza Żydom!

ZWIĄZEK POLSKI w Poznaniu

Polscy adwokaci Lwowa wyrównują front

Lwów, w grudniu.

Adwokaci żydowscy stanowią w okręgu lwowskiej Izby Adwokackiej obłąkną, bo wynosząc przeszło 90 proc. większość. Procent ten zwiększył się wydanie w najbliższym czasie, skoro się zważy, że podczas ostatniej sesji egzaminów adwokackich zdawało: 50 Żydów, 2 Rusińców i 1 Polak.

Swoją miedziąją przeważę Żydy wyszkali na terenie Izby Adwokackiej w całej pełni, kiedy bowiem mniejszość polska zażądała odpowiadnie ilości mandatów - odrzucili to żądanie, podkaszając, że ilość Polaków bynajmniej nie uzasadnia możliwości jakiejś większej, niż to ze stosunku procentowego wypada, ilości mandatów.

Wydawało się, że na pewną siebie postawę Żydów wpłynęło rezygnacja adw. Dr. Stankiewicza ze stanowiska dzielnika Izby Adwokackiej i członka Rady Adwokackiej. Adw. Stankiewicz bowiem czuł się w kołach adwokatów żydowskich zbyt nomenklatura i uważany był przez Żydów ze filosemę.

Okazało się, że wszelkie rachuby „kompromisowców” zawiodły, Żydy

bowiem po drugie pełnej naradzie postawiliłi swe nieprzejednane stanowisko i żądanie adwokatów polskich odrzucili.

W związku z tą sytuacją adwokaci polscy postanowili jedynomyślnie zbroj kotować wybory, odroczone - jak już pisaliśmy - do soboty 5 grudnia. Zarzączyli nalezy, że decyzie te powinny wypalić Zw. Adwokatów Polskich i Kolo Adwokatów R. P.

Na walnym zebraniu Izby Adw. wznowionym 5 b. m. przewodniczył Żyd adwokat Chotiner. Wygłosił on dwie listy: t. zw. kulturalną i żydo-socjalistyczną. Obie upstrzone były „rodzyńnikami” chrześcijańskim dla okraszy.

Przed głowieniem adwokatów - Polacy gromadnie opuścili sale obrad, składając odpowiednie oświadczenie. Diabtan dr. Stankiewicz na zebranie wogóle nie przybył.

Po opuszczeniu sali przez Polaków „wybory” przeprowadzili Żydy i paru socialistów z adw. Dreglewieczem. Męski krok adwokatów polskich spotkał się z ogólnym uznaniem społeczeństwa warszawskiego.

Karabiny maszynowe w kasie magistratu

Piotrków, w grudniu.

Nie ulega wątpliwości, że broń nie jest znaleziono przypadkowo i szczerze, jakie w tej sprawie stały się przedmiotem sumiennych dochodzeń są wręcz rewelacyjne. Ze względu jednak na dobro toczącego się śledztwa ujawnić wyników śledztwa jeszcze nie możemy.

Należy dodać, że niedawno przez Sąd Okręgowy w Piotrkowie skazany został na rok więzienia bez zawieszania lary wieprzeński młoda Piotrkowa Władysław Dziembko, który mimo, że udowodniono mu wywoływanie rozruchów w mieście, nie został do urzędowania usunięty.

W ubiegły piątek, dzie 4 grudnia, zarządca nagle rewizja skarbca Zarządu Miejskiego m. Piotrkowa, dokonana przez starostę piotrkowskiego Szymonowskiego w sprawie przedstawicieli służby bezpieczeństwa, dała sensacyjne wyniki. Oto ku wielkiemu zdziwieniu lu-stratorów w skarbku kasowym znalazł pieniądze, znalezione kilkanaście luł do karabinów maszynowych nainowocześniejszym, były były dobrze zamaskowywane i przechowywane bardzo starannie w specjalnej skrytce ce, takiej, w jakiej się przechowuje broń palną typu szybkozestralnego.

Czy dawać krowom pasze treściwe?

W stosunku do lat poprzednich pasze treściwe dość znacznie podrożały, nabił zaś raczej niż tańszy, za chodzą: łódź, psianki, czy warto dawać krowom pasze treściwe i czy spaszanie tych pasz można się opłacać. W tym względzie zdania rolników są podzielone: wielu twierdzi, że skarmianie pasz treściwych nie przynosi muie takuchni, inni zaś uważają pasze treściwych w żywieniu krow krowiczek uważają za opłacalne i konieczne. I to również zdania często mają uświadliwienie.

W wielu wypadkach przy domowym rozrobieniu mleka na masło, przy obrabianiu siana, przy opłacie ność skarmiania pasz treściwych może być dość wątpliwa. Przy sprze dawce natomiast mleka do miast lub osiagając niekiedy wypłaty za tłuszcz z mleka dostarczonego do mleczarni pasze treściwe w żywieniu krow mlecznych mogą się namle opłacać. Rozważmy to sprawę w przykladach. Przepusmy posiadamy krowę średniej wielkości, wagi około 450 kg. Wychlela się w lecie, obecnie daje jeszcze 8 litrów mleka na dzień. Dajemy jej 3 kg. koniżnicy, 5 kg. mł. jarej i 15 kg. buraków pastewnych. Dajemy paszy zawierająj 200 g. k. i 100 g. b. treściwej, 200 gramów białka, podczas gdy krowa na dzień potrzebuje 3 jedn. karm. i 225 gramów białka, a na produkcję 8 litrów mleka — blisko 3 i k. i 360 gramów białka, czyli razem potrzebuje prawie 6 i k. i 585 gramów białka. A więc pasza jaka krowa dostaje, w żadnym sposobie nie może jej wystarczyć. Na takiej karmie krowa przedkwydnie i zrzenieo dość żuńelnie.

Niedobór niedostek karmowych i białka możemy w tym wypadku wyrownować, dając krowie 1 kg. i 70 dkg. mieszanek złożeń i w różnych częściach: kuchenki linowego, z kuchenki rzepakowego i z otrab pszennych. Wymieniona dawka takiej mieszanek kosztuje około 31 groszy (18 groszy kilogram). Na samej paszy naturalnej krowa ta mogłaby dawać tylko 1 litr mleka, wzmian w tym celu dawka paszy treściwej w tym samym czasie, w którym krowa dostaje 4 do 6 porcji gęsi, w której w zależności od ceny mleka.

Jeżeli dajemy krowom większe dawki lepszych pasz naturalnych, np. wyborowe siano łakowe, ogólnie zebrana koniżnica, a w szczególności seradela, to dawki pasz treściwych możemy stosować znacznie mniejsze, więcej, niż w większych udojach są one konieczne.

Matka krowe niedawno wcielona daje teraz 12 litrów mleka, dajemy jej 2 kg. średniej jakości siano łakowe.

Postępy organizacji polskiego kretytu bezprocentowego

Zapoczątkowana niedawno akcja zakładania kas bezprocentowych, przy której wzięto udział w całym kraju, liczący kilkaset tysięcy oddźwięk. Liczba już zorganizowanych polskich kas bezprocentowych jest jeszcze stosunkowo niewielka, wiele natomiast tego rodzaju placówek powstaje w łazie organizacji. Duży krok naprzód w tej dziedzinie stanowi uruchomienie instytucji centralnej współdziałającej z instncjami oraz będącej w sądm organizacji polskimi kasami bezprocentowymi. Ta instytucja jest Polska Centralna Kasa Kredytu Bezprocentowego, zarejestrowana na podstawie specjalnego statutu w dniu 1 sierpnia r. l. przez władze województwa polskiego Centralna Kasa Kredytu Bezprocentowego reskryptem Ministerstwa Skarbu z dnia 9 listopada ma przyznane szereg uprawnień, z których mogą również korzystać Polskie Chrzęstojafskie Kasy Bezprocentowe, o ile się radzą statutowym przepisom wydanym przez Centralę Ministerstwa Skarbu.

Na mocy wspomnianego reskryptu zarówno Centrala jak i poszczególne Polskie Kasy Bezprocentowe zostały zwolnione od opłat stempelowych, nie wyłącza obłgów (zobowiązują duży nietylko, które są również zwolnione od opłat, co jest rzeczą i wszelkich zaświadczeń urzędowych. Centrala organizującą się oraz istniejącym polskim chrześcijańskim kasom bezprocentowym udział

wego, 3 kg. seradeli, 3 kg. słomy jarej i 20 kg. buraków pastewnych. Te dawki pasz zawierają razem powyżej 5 jedn. karm. i 444 gram białka, a tymczasem krowa na byt i na mleko potrzebuje 7 jedn. karm. i 765 gram białka. Czyli trzeba jej dodać w paszy treściwej białko dwie jednostki i 321 gramów białka, to znaczy tyle samo, prawie co w pierwszym przykładzie.

Pasza naturalna tej drugiej krowie może wystarczyć na produkcję około 5 litrów mleka, wobec tego za dodatkową paszę treściwą zyskujemy 7 litrów mleka. Licząc koszt 1 kg. i 800 dkg. mieszanek kuchenki i otrab — 32 grosze na każdy litr nadwyżki udojności koszt ten wnieście 46 groszy; za okrąglenie możemy go liczyć na 3 groszy. Można więc powiedzieć, że przy obecnym cenach płacących za mleko, przy cenie mleczarń, przeważnie około 8 — 9 groszy za litr, dajemy pasz treściwych krowom może się wcale dobrze opłacać.

Nie znaczy to oczywiście, żeby całkowity koszt produkcji litra mleka wynosił tylko 5 groszy. Gdyby policzyć wartość pasz naturalnych, jakie dajemy krowom, oraz rozmaite inne koszty, jak utrzymywanie budynków, obsługę bydła, koszty konna krowy rozłożone na lato ije użytkowania i t. p. i to do tego doliczyć koszty paszy treściwej, to przy miernej mleczności krow koszt produkcji litra mleka w wielu wypadkach wyniósłby co najmniej kilkanaście groszy, im zaś udoj jest mniejszy tym koszt produkcji mleka, bywa większy. Przy zwykłych dawkach pasz naturalnych krowy mogą

dawać zaledwie po parę litrów mleka na dzień, w tym wypadku koszt produkcji mleka jest bardzo wysoki. Zadać natomiast odpowiednie dawki pasz treściwych krowom, przy większych udojach koszt produkcji mleka uoć może o wiele mniejsze.

Poza tym opłacalność pasz treściwych w dużej mierze zależy od umiędliwienia żywienia. Dawki pasz treściwych w każdym wypadku muszą być dostosowane do potrzeb karmowych krowy, z uwzględnieniem jej wagi i mleczności. W przeciwnym razie możemy częściej paszy zmarnować lub też nie uzyskamy dostatecznie wysokich udojów.

Przy umiędliwieniu żywieniu spaszanie pasz treściwych nie następuje zwykle znaczącego ryzyka, gdyż w rzeczywistości paszy płacimy za mleko, zadając karmie sile podług mleczności. A jednocześnie wydać możemy na kupno pasz treściwych znacznie więcej. Pasze sprzedawane w drobny handlu nader często bywają falszowane i z tego względu dla zdrowia zwierząt są bardzo niebezpieczne. Przeło już chociażby z tego względu pasz treściwych w kramach i młynach żydowskich bezwzględnie nie należy kupować.

Praktyk.

Do czego służy organizacja P. O. W. w Zgierzu?

Zgierz, w grudniu.

Przed kilku dniami umieściliśmy artykuł omawiający system wypracowany ludźmi pracy w tych fabrykach, które są pod kontrolą władz państwowych. Sprawy poruszono na zebraniu rady miejskiej. Obecnie jeszcze raz udojniej wamy. Otóż le rugi odbywają się na skutek denuncjatorów miejscowego oddziału P. O. W.

Przedmiotem jest w tym celu, który był zaadresowany przez tajemny oddział P. O. W. do zarządu okręgowego P. O. W. w Łodzi. W liście tym, prócz formalnej korespondencji, poda no nazwiska siedmiu osób, o których donoszą zarządy okręgowemu, jak i kilka zwolnień, jak się prowadzi i do jakich celów politycznych należą. Wymiad ten był dla ludzi, których opisano, szkalujący, niesprawiedliwy i poniżający ich godność. Opisanym w tym wylocznie zajmują różne stanowiska społeczne i zawodowe. Pismo

to gdyby nie zostało ujawnione, mogło być przytnięte wymienionym w nim osobom niepowolniane sądzony, gdyż znów mogłoby przyczynić pobawienia ludzi pracy i kawałka chleba. List pouzyszy, przy którym był przesłany donos, był podpisany przez prezosa łódzkiego Oddziału A. Michalowskiego (kierownika Ubezpieczeniowej Spółecznej w Zgierz) i sekretarza A. Dynowskiego (funkcyjnika magistratu miasta Zgierz).

Gdzie my żyjemy i kiedy to się skończy?

I a skutki powyżej opisaných donosów opinia społeczeństwa zgierskiego przypisuje, że niechlubna lista zarządu P. O. W. jest przyczyną zwalniania ludzi z pracy w fabryce chemicznej „Buruta” i szkolenia wobec władz ludźmi i w innych zawodach. Niechcąc należeć, ze członkiem zarządu okręgowego jest A. Arendt Piotr, który pracuje w D. O. K. i na jego ręce był list adresowany. Dlatego też wpływ tego pana na bieg spraw w Zgierz mógł mieć skutek dość poważny. Jeżeli wierzyć by się miało, że podjęła wkrótce czynny kłopotliwym wykreślenie z życia politycznym, honorowiczą, poniżającą donosielską, stosowania niesprawiedliwości społecznej ma być szczerza. To tacy ludzie powinni być wyeliminowani poza nawias życia publicznego i społecznego, niechaj przebiegłabye choć odrobnie zaufania do ludzi, którzy swoim postępowaniem i zachowaniem tak się poniżają, szkodząc jednocześnie swojemu bliźniemu.

Chleb dla Polaków

1) Młody, przedsiębiorczy chrześcijański posiadacz dzierżawy średniego miaru w promieniu do 150 km. od Warszawy.

2) W łakiej miejscowości, najchlebniej w woj. warszawskim lub łódzkim, mógłby się otworzyć szluszka, łachowice, posiadający 3000 zł gotówki i pragnący złożyć zakład szpelerów złączanych, z wazariatem reperacyjnym.

3) W Wysokiem Mazowieckiem potrzebna jest hurtownia skór. Boleć chrześcijański warsztatów szwajkarskich, którzy zaprzyswają, wynosi ok. 500. Przywidy obrót ok. 50.000 zł. miesięcznie. Żydowskich składów skór jest 3. Poparcie zapewnione.

4) W Mogielicy, pow. grójceński, potrzebna jest hurtownia spożywczo-konsumtywna. Odległość od Warszawy 70 km. Północnie z Warszawy kolejowe auto-busowe.

5) W miasteczku, odległym o 12 km. od Radomia, potrzeba nietylko lekarza — chrześcijański, aptekę na miejscu. Prak-

Z posiedzenia Rady Miejskiej w Zgierz

Wnasek Obozu Narodowego w sprawie rugów z Przemysłu Chemicznego — Dyskusja żydowska

Zgierz, w grudniu.

W czwartek 3 b. m. odbyło się 5 z rzędu posiedzenie rady miejskiej. Na porządku dziennym znajdował się wybór komisji miejskiej oraz szereg drobnych spraw. Po otwarciu posiedzenia przez tymczasowego prezydenta l. p. Jankowskiego i przyjęciu porządku obrad zostały zgłoszone trzy nagłowniki. Pierwszy wnasek Obozu Narodowego brzmi:

„Wysoka Rada! Od 2-ech tygodni krąży po mieście wiadomość, że u władzy zarządu miejskiego magistratu miasta Zgierz są wnieśli w sprawie listu, który miał być wysłany do władz wojkowsko — admnistracyjnych, a do których denuncjacja na kilku mieszkańców miasta Zgierz.

Wymienimi w liście są częściowo zatrudnieni w zakładach Przemysłu Chemicznego „Buruta” bądź nawet na posadach państwowych. Poniżej dajemy list nazwisk, w opublikowaniu listu do władz wojkowsko — admnistracyjnych, przejęciu obywateli może służyć tym władzom w charakterze świadka.

Zajmowanie się zaś z amatorską hądą z innych względów donosielskim nad współobywateli jest w tym czasie. Wobec powyższego Klub Obozu Narodowego wnosić do rady miejskiej z wnioskiem o powzięcie uchwały celem przeprowadzenia ścisłego dochodzenia i wyciągnięcia jaknajdalej idących konsekwencji przez zarząd miasta. Urzędnicami skutki przestępstwa listu w charakterze sekretarza jest p. Anzelm Dynowski”.

Klub radnych PPS, uzupełnia ten wnasek dodając, że w sprawie listu donosy wnieśmy jest także drugi urzędnik T. Szumacher, urzędnik działu wojkowsko — administracyjnego i melnikowskiego miasta Zgierz. Następnie nagłe wnioski zostały złożone przez PPS i Związki Klasowe w sprawie protestu na gwałty wobec ludności polskiej w Gdańsku stosowane przez narodowych — socjalistów, oraz w sprawie unieważnienia wybitnej na poprzednim posiedzeniu komisji rewizyjnej. Wszystkie nagłe wnioski jako

prawnie złożone zostały przyjęte przez tymczasowego prezydenta.

W komunikatach przewodniczący przedstawiał radzie iniejskiej następujący projekt: miano Zygierz powiększa się liczącym kosztem na pływ biednej ludności miejskiej, która obciąża budżet Opieki Społecznej miasta. Zarząd miasta wysuwa projekt, aby uczynić starania nad sprawnieniem i zakwalifikowaniem w Zgierz wojska oraz kompanii szkalu polskiej policji państwowej. Jednocześnie na cel oddzielnego tematu kręzar miasta zmuszone będzie wydatkować zł. 5.000. Przeciwno temu projektowi w imieniu PPS i Związków Klasowych wystąpił radny Marszałek (komunisty), oświadczając w imieniu własnym i towarzyszy, że frakcja PPS jest przeciwna sprawnieniu policji, gdyż uważa ją za wrogą klasy pracującej.

Radny Obozu Narodowego Zajączkowski oświadczył, że nie wolno się odnosić do policji z góry wrogą, gdyż tak wojsko jak i policja są polskie. Należy ganie tylko poszczególne złe występy policji, a nie należy wyłączać przedniego policji, jako instytucji. Biednej ludności wiejskiej miasto musi przychodzić o większą, jeszcze pomocą, gdyż ludzie ci nie mają do kąd pójść i muszą osiedlać się w miastach, znajdując pracę i opiekę, a miasto dla nich musi się znaleźć kosztowny ubytek ludności żydowskiej.

W obronie Żydów słany radny „naukowiec” Kurowski, który „zaskonsternowany” był, wobec tego stanowisko wobec Zygierz, przy czym nadmienil, że uważa Żydów za rownych — Polakom, gdyż płaca podatki tak i wyczerzy (7), służy w wojsku (7), i po nosza wszystkie ciężary. W gorącej obronie Żydów, stanął także radny z PPS, Paweł Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od powiedzi na te napaski radny O. N. Buczyński, złożył następujące oświadczenie: „Dziśnie się, Obozu radny Kurowski napada na Obozu Narodowy w obronie Żydów, w chwili kiedy anty-Żydowski Piotr i oświadczył, że je go narża i ma obronę ludu pracującego nie pozwoli ognić Żydów. W od

Dokąd kierują kierownicy spółdz.

Ostatni walny zjazd Związku spółdzielni rolniczych i zarobkowców górzyczych był drugim z kolei zjazdem spółdzielni polskich w nowej ich s...

Związek wymieniowy powstał celem „unifikacji” i „usowania” spółdzielni, t. j. celem centralizacji i całkowitego podporządkowania czynni kowi-biurokracji państwa, a w szczególności M-stwu Skarbu, Zorganizowa...

Sprawozdanie z działalności Zarządu głównego Związku składał niezły dyrektor p. Kazimierz Kierkowski, sprawy budżetowe sprawował dyr. Adam Czachyra... Sprawozdanie p. Kierkowskiego zapoatrzało wcale szereg wytkazów i zestawień liczbowych dotyczących ilościowego stanu spółdzielczości polskiej — pełne było ponadto trudno uchwytnych co do treści i stanu ogólników...

Poświęcenie lokalu Chrześcijańskiej Kasy Bezrobotnych

Uroczystość poświęcenia lokalu Chrześcijańskiej Kasy Bezrobotnych w Mińsku Mazowieckim, poprzedziła Msza św., odprawiona przez ks. kan. Osinskiego, na intencję pomyślnego rozwoju kasy.

Piękne kazanie wygłosił ks. Noyzwicki. Silne słowa kaznodzieli, wywołujące całe społeczeństwo chrześcijańskie, polskie, do poparcia nowozałożonego Stowarzyszenia, miały wielkie znaczenie w imię uświadomienia gospodarczego Polski, głęboko wryły się w serca i umysły wiernych. Wyrazne podkreślenie kuesztii żydowskiej, która musi być rozwiązana w ten jedyny sposób, że Żydzi muszą ustąpić z Polski, bo tego żąda cały naród polski, które przezwyciężenie stłuszy był przez Żydów wyżytkawny. Zdrowie i przyszłość Polski zależy od wyrugowania Żydów z życia polskiego. Na tej drodze, do tak wielkiego celu, nie może brakować społeczeństwa mińskiego. Kasa jest jednym ze środków do rozwiązania tego tak dotkliwego zagadnienia, które jest i będzie społeczeństwo Mińska i państwo musi poprzeć czynnie.

Te głębokie i patriotyczne słowa ks. Noyzwickiego znalazły żywy wyraz w frekwencji publiczności na uroczystościach poświęcenia lokalu kasy. Niebyleż w tych chwilach musiało odejść, nie mogąc się pomieścić, w dość obszernych salach kasy.

Uroczystego aktu poświęcenia lokalu kasy dokonał ks. kanonik Osinski, który też w krótkich słowach, zachęcających zebranych do poparcia kasy, przemówił.

Z kolei zabrał głos prezes kasy p. Hipolit Nartownicz, przedstawiając zebrany pokrótce historię kas bezrobotnych, stan dotychczasowych prac na tutejszym terenie, oraz wezwał zebranych do solidnej i ofiarnej pracy nad rozwojem Stowarzyszenia. W serdecznych słowach podziękował wszystkim, którzy przyczynili się do uzyskania tak ładnego lokalu dla kasy, oraz urzędzenie go, jak i propagandę Stowarzyszenia, oraz pominięcia funduszów kasy.

Następnie została odczytana gratulacyjna depesza Centrali Kas Kredytowych Bezrobotnych, oraz złożone życzenia pomyślnego rozwoju przez akademika Jankowskiemu intencją Akademickiego Kola Kulturowo - Naukowego Mińszanin, oraz przez p. preza ks. Łapińskiego, imieniem Ochotniczej Straży Pożarnej w Mińsku.

W Warszawie i na prowincji kursa z przeliczka procentowa w miesiącu — 40 gr; kwartalnie — 1 i 20 gr; rocznie — 4 i 20 gr; Skrzynka pocztowa No. 246

Prenumerata: w Warszawie i na prowincji kursa z przeliczka procentowa w miesiącu — 40 gr; kwartalnie — 1 i 20 gr; rocznie — 4 i 20 gr; Skrzynka pocztowa No. 246

Konto czekowe: P. K. O. Nr. 8762 Warszawa/Dzielnica Narodowy. TELEFONY: Administracja — 289-04, Ekspedycja — 289-04, Buchalteria — 600-58. Zarząd — 600-58 (dodatkowo) wyl. Redakcja — 201-02, 275-11. Rekopudr redakcji nie zwraca i zastrzeżone prawo emia. Odpowiedzi udzielane na listach pocztowych.

Redaktor odpowiedzialny: Jerzy Holendz. Drukarnia Artystyczna, Warszawa. Wydawca: Mieczysław Niklewicz.

polskie watry — ze wschodniej wiejące strony.

Wywołało ono też, w otwartej nad nim dyskusji, cały szereg zastrzeżeń i słów ostrej krytyki postępowania Związku. Dyskusja była długa i męska, b. gorąca, brało zaś w niej udział przeszło 30 osób.

Świerdzić należy, że cały szereg mówców widząc błędy i niedomagaństwa dzisiejszych władz związkowych, niezbyt umiało sprzeczać swe nazywane żądania, krytykując przy tym obecnych władz, często mało istotnych, nie dochodząc do sedna i istoty sprawy, — duża zaś ich część, zadawająca się krytyką na boku, ze względu na, wszechpotencję biurokratyczną władz obecnych, wołała siedzieć cicho.

Też od ogromne poruszenie i popłask uzyskało w tych warunkach wystąpienie b. posta Józefa Milika, delegata okręgu lubelskiego, który zażądał od prezydium i władz związkowych wyśnięcia w całym szeregu spraw związanych z kierunkiem ideologicznym Związku. Świerdził on, że w obecnych władz, a zwłaszcza za rządów gminny, realizując zamiernie polityczno-ekonomiczne frontu ludowego — torują Polsce przez spółdzielczość drogę do komunizmu. Wśród żywych oklasków i poruszenia całej sali wysunął i złożył oprócz tego, nie bez dezpery, i wytyczne, które winny w obecnych warunkach przewidywać polskiej spółdzielczości.

Miask Mazowiecki, w grudniu. Po życzeniach przedstawicieli wyżej wymienionych Towarzystw, zabrał głos p. Jan Szlichciski, sekretarz kasy, który w dłuższym referacie przedstawił: rys przemian w świecie, nowoczesną organizację narodów — państw i specyficzną ich dążenia do budowy własnych gospodarstw narodowych oraz znaczenie kas bezrobotnych.

Głęboko ujęty temat: roli Chrześcijańskiej Kasy Bezrobotnych w Polsce, został żywo przyjęty przez zebranych. Na marginesie uroczystości, z przykrością należy stwierdzić smutny fakt wielkiego zainteresowania się pracami kasy, przedstawicieli samorządu powiatowego i miasta. Jak dokładnie nas poinformowano, przedstawiciele ci i na najwyższy, byli specjalnie i gorąco zapraszani przez zarząd kasy na tę uroczystość.

Sadziemy jednak, że ta absencja jest tylko chwilową i ulgśnie zmianie Zwłaszcza, że podług słów p. starosty: „... inicjatywa społeczna nad zdrowieniem gospodarki polskiej zasługują na wszechstronne poparcie i pod nią powinien być podpis każdy Polak i Polka”.

Z komunikatu prezesa kasy p. Nartownicza, podanego na uroczystości poświęcenia lokalu podajemy, że:

1. Lokal Chrześcijańskiej Kasy Bezrobotnych w Mińsku Maz. (z za sięgnięciem na cały powiat) mieści się przy ul. Warszawskiej 48 (dom Rolnika).

2. Dniami urzędowania są: poniedziałek, środa i piątek w godzinach od 10-tej do 12-tej.

Ze swej strony podajemy, że Chrześcijańska Kasa Bezrobotna w Mińsku Maz. posiada: 1. własny zakład ofiarności i uczciwości, odznaczający się energią organizacyjną, co gwarantuje skuteczność przedsięwziętych prac.

Kasa w Mińsku Mazow. ma wielki cel wzmożenia polskiego stanu posiadania, a w najdłuższym razie wywołanie tych warunków, które nie mogą nie być dążeniem, cel to wielki, bo porostu dążeń do zdobyciu tego miasta dla prawdziwie polskiej, narodowej gospodarki.

Ci, którzy pracą na tym polu produkcyjnym, muszą znaleźć woparcie u „słabych Polaków”. Mińska i powiatu mińskiego - mazowieckiego - także z dalszych okolic.

Wysuniecie tak poważnych zarzutów zrobiło kolosalne wrażenie. Charakterystycznym jest przy tym fakt, że w tym względzie od władz związkowych p. Milik nie otrzymał, formalnie biorąc, żadnych wyjaśnień i odpowiedzi. Zaś ataki i odpowiedzi kilku przysięgłych obrońców sanacyjno-biurokratycznego reżimu — nieczęsto nie wyślny.

Stos wniosków i dezzyderatów, złożonych do prezydium na piśmie — był płożony zmianie w czasach obecnych dzisiejszymi. Władze przysięgły do wszystko rozpatrzyć i ustosunkować się do nich pozytywnie, w co jed nak trudno jest uwierzyć, choćby ze względu na znamnity fakt, który miał miejsce na kilka dni przed Walnym Zjazdem, a poruszony został w toku zebrania jednego z delegatów, a mianowicie ten, że jeden z pracowników Centrali Związku wyrażając się o mającym być uchwalonym budżecie użył dosłownie słów: „czy moloch ma decydować o budżecie???”

Też p. Gliński wyślnił z ramienia władz, że nie miało to miejsca na żadnym zebraniu — i jedynie mogło to być powiedziane w rozmowie prywatnej; faktem jest, że mówić w ten sposób, będąc urzędnikiem centralnej władzy Związku, może tylko ten, kto za istoty stan rzeczy uważa, że „władza jest górą” wobec „dolu” spółdzielczy.

Jasnym jest, że biurokratyzacja polskiej spółdzielczości, wloczenie jej w ciasne ramy, centralistyczne zorganizowanie aparatu — nie wychodzi jej na zdrowie i przeszkadza spełnić swe przeznaczenie instrumentalne społeczno - gospodarczego. Dążność do użycia spółdzielczości jako celu samego w sobie, jest dążnością do skolektywizowania naszego ustroju społeczno - gospodarczego. Działania siły, którym bardzo zależy na zahamowaniu rozwoju rosnącego polskiego kapitału i przemostła, aby na miejscu kuncia żydowskiego nie zjawił się kuncie Polak — jako indywidualny przedsiębiorca, lecz jakis „uspołeczniony” typ ustroju, w którym głos decydujący miałby biurokrata, auto opłacany.

Przedstawiciele władz w tym względzie zdają się być nieświadomi, że nastąpiła mobilizacja zdrowienia polskiej opinii publicznej, nad bezumieceniem której pracuje, aż specjalnie biuro planowej proponający zarząd głównego Związku (orzeczalnie „wiciowicy”) i cały sztab inżyniersko-ekonomiczny, mający tego rodzaju oświadczenie.

Widocznie i w tym celu potrzeba jest w zarządzie głównym, aż pięciu dyrektorów, pensji których nie ujawniono w przedsiawianym zjawidzie budżecie, aż dopiero na kategorięcznie żądanie dr. Rydlewskiego, delegata okręgu mińskiego — z prezydium oświadczone, że wynoszą one ok. 1.700 zł. miesię, w dół, na co jednak nie dano żadnych dowodów, co by-ło powodem komentarzy, że wynoszą one w połączeniu z innymi dochodami kilkadziesiąt tysięcy. Tymczasem uposażenie rezydentów, ludzi ponastraszonych, którzy przysięgali o ofiarności, których przysięganie łachowe i sam rodzaj pracy upoważniają do należycie uposażenia, wynosi przeciętnie około 300 zł. miesięcznie.

Przewidywany niedobór w budżecie na rok 1935 sumuje 26 tys. złotych, nieproporcjonalnie w uoszczelnieniu, zwiększenie składek członkowskich w niektórych wypadkach do 300 proc w stosunku do tego co pobierali dawne związki, które byłyse złowich na lak zwane wychowanie i wdwanie pism, propagujących medycynę i masę i tymi Ludowymi to smutny plan działalności „biurokratyzowanego Związku” ze strony budżetowej.

Pamiętaj o bezrobotnych narodowcach

Afera działacza sanacyjnego w Przytyku

Nietylko Radom może się poszczycić Krzysztofem Radom z kompanii i sekretarzem gminnym Kosiosem. Przytyk ma również swego „tutorczy” nych murach „wielkiego człowieka” w osobie Antoniego Łobodzkiego, którego tu nazywają starostą przytyckim, a inni nawet dyktatorem. Wspomniany Łobodzki przybył do Przytyka na stanowisko sekretarza gminnego w końcu 1927 r. i całe do początku 1928 z Karczewa, powiatu łódzkiego, gdzie zajmował funkcję na nowisio i gdzie za „przynależną” dla społeczeństwa służbę został zwolniony. Do Przytyka sprowadził go ówczesny inspektor samorządu gminnego Jan Paszkowski, który do ostatniej chwili swego urzędowania przed aruzowaniem ochraniał swego pupila. Obecnie z polecenia p. prokuratora prosternek Policji Państwowej w Przytyku przeprowadza dochodzenia przeciw p. Łobodzkiemu za pobieranie łapówek i za inne zezcy.

Wyszło na jaw, że za bytności Łobodzkiego w Przytyku została okradzona kasa gminna (około 400 zł), przy czym klucz od kasy miał wójt i co dziwniejsze, że kasa nie była uszkodzona. O incydencie tym nie były zawiadomione ani władze śledcze, ani wydział powiatowy, ani starostwo. Następnie jeden ze świadków, Jan Soból, zeznał, że przed parą laty był on mianowany przez p. starostę na nałepniecie znaków stemplowych na kwitach na 400 zł, pobranych rzekomo przez niego za sprzedane kamienie. Soból kary płacić nie chciał i nawet nie złożył się sekwestrowa dowo drząc z kamieniami urzędowi gminnemu nie sprzedając i żądając kwitów, nie wystawiał i nawet zagroził skargą do p. starosty.

Sekretarz Łobodzki, dowiedziawszy się o tym, rzucił darować Sobolowi w karę i powiedział mu, że postara się w urzędzie skarbowym o ile skreślenie. Dłużna rzecz, że kwity pobrano były mniej więcej z okresu, kiedy był a okradzioną kasa. Dalej zeznał soltyś z Przytyka, Bolesław Średziński, że sekretarz Łobodzki przy każdej pobieranej przez niego pensji (wynosi 300 zł. rocznie) pobierał od niego łapówki. W dalszym ciągu opinia publiczna w Przytyku dowiedziła się o krwawym gospodarce mąka.

Założenie Kasy Bezrobotnych w Jaśle

W niedziele 29 listopada odbyło się w sali „Sokoła” zebranie, zwołane przez jasielski oddział Krakowskiej Kongregacji Kupieckiej w sprawie założenia Kasy Bezrobotnych Pozyceń dla chrześcijańskiego kupiectwa i rzemiosła Jasiela i powiatu. Na zebranie to przybyło około 200 osób. Byli obecni przedstawiciele rzemiosła i kupiectwa jasielskiego, jak również wniósłszy zawodów i administracji państwowej. Po zagadnięciu przez p. Karpińskiego, prezesa miejscowego oddziału Krakowskiej Kongregacji Kupieckiej, zabrał głos p. dyr. Słusarczyk, który w obszernym i przekonującym referacie przedstawił cele, zadania i konieczność założenia Kasy czynnicy, które w Jasielu i powiatu. Dla zilustrowania padał szereg cyfr, dotyczących potężnie rozbudowanego K. Bezpr. dla handlu i rzemiosła żydowskiego, który swój rozwój zawdzięcza silnie rozbudowanemu poczuciu solidarności i ofiarności społeczeństwa żydowskiego, jak również pomocy polskiej instytucji finansowej (B. G. K.) i skarbu państwa.

Słabością naszą jest dotychczasowa postawa wobec ataków znakomitości zorganizowanego przeciwnika, który rozważa póżną bronią w postaci 1500 par. Kas, rozłożonych na terenie całej Polski. Charakterem takich póżnych broni jest ofensywny, bojowy, a nie jak dotychczas obronny, defensywny. Najbliższymi bronią w tej walce są Kasy Bezrobotne, które nietylko zdolają utrzymać dotychczasowy zagrożony stan polskiegoinicjatywa, ale i wywołują, a dnołownie dają początek nowemu licznym polskim placówkom. Ostatni czas, aby całe społeczeństwo zrozumiało grozę położenia i solidarnym

przesyłana dla robotników drogami w latach 1934 i 1935. Na liście robotników były wpisane nazwiska lud, którzy wyrazili niezgodę nie pracować, a make pobierać. Następnie, jak jeden worek mąki sekretarz Łobodzki kazał zanieść z magazynu do swej spiżarni, a p. Łobodzka wynagradzając mąka drogowa oca 2-ch zł przeliczył za to, że nie, ulegając intrygom Łobodzkiego, namówiły swe koższe części sam łapówek nie brał, tylko coziemny zarząd. Strzelca, do którego należały pensje nauczycieli i ja, Łobodzkiego, wybrały na komendant-ke. Co się też stało.

Wyszło na jaw jeszcze i inne świadczenia, a ile jest takich, które wołają wykryte nie będą, bo p. Łobodzki bardzo sprytnie się urządzał i po większej części sam łapówek nie brał, tylko coziemny zarząd. Strzelca, do którego należały pensje nauczycieli i ja, Łobodzkiego, wybrały na komendant-ke. Co się też stało.

O działalności p. Łobodzkiego w gminie Przytyk niech noszący fakt, że w czasie pełnienia przez niego obowiązku w tutejszej gminie nie zrobił nic dla szkolnictwa — nie wybudowano ani jednego budynku i nie kupiono ani jednej ławki dla żądnej z kilkunastu szkół, kiedy w tym samym czasie sekretarz Łobodzki pobierał zapomogi od gminy, z których jedna wynosiła 1.000 zł, i kiedy dla sekretarza wykopano dwie studnie obok jednej już istniejącej i wybudowano aż dwie studnie i obora.

Jeszcze parę słów o tym, jak p. Łobodzki traktuje wożnych emnnych, których zmieniło się już kilka za czasów urzędowania tego pana. Tych nieszczęśliwych ludzi, wrabiając się w ich interesy, wzywają. Wożni tutejszy, na rozkaz p. Łobodzkiego, który rzadzi wożnymi, musi wraz ze swoją żoną spełniać funkcje parobka i służącej, nie otrzymując za swa prace nawet dobrego słowa i za najmiejsze nawet mimowolne uchylenie głowy wzywany do zimnowanej podydy samowadzonej na bruk.

Trudno jest w tak krótkim sprawozdaniu zobrazować całokształt działalności Łobodzkiego w Przytyku.

Założenie Kasy Bezrobotnych w Jaśle

wysiłkiem zdobyty się na przejście z marzmu i biernego wyczekiwania „lepszego jutra” do walki ofensywnej w naszym warunkach — powodzenia jest założenie Kasy Bezrobotnej.

Po wyczernianym i wysłuchanym z niesłabnącym zainteresowaniem referacie p. dyr. Słusarczyka wywiązała się dyskusja, w której zabierali głos liczni mówcy. Przemówienia p. zesa Słusarczykowego, były szczególnie żywo oklaskiwane. Prawdziwa troska o dobro kraju i przyszłość młodego pokolenia cechowała przemówienia mówców. Postawiony przez p. dr. Pacześniaka wniosek w sprawie założenia Kasy Bezrobotnych Pozyceń przy oddziale miejscowym Krakowskiej Kongregacji Kupieckiej został przyjęty entuzjastycznie przez oklaski. Podkreślić należy, że wszelkie wnioski były przyjmowane jedno-myślnie.

Po zakończeniu dyskusji, uchwalenie wysokości mies. wkładki (50 gr) do podpisania przez obecnych członków, przystąpiła w poczet członków, przystąpiło do wyborów tymczasowego zarządu, komisji rew. w skład których weszli przedstawiciele różnych warstw społeczeństwa jasielskiego.

Z prawdziwą radością należy powitać założenie Kasy Bezrobotnej w Jasielu i powiatu zwracając się z gorącym apelem. Wstępując w szeregi członków Kasy Bezrobotnej! Swój imię i adres wklejajcie na ulotki, udzielajcie nam, ofiarujcie. Waszą niezłomną wolą zwycięskiej walki zwyciężycie jutro Wielkiej Polski!

Ceny ogłoszeń:

Za miesiąc wysokości i milimetra przez szerokość. Podstawowa cena ogłoszenia w kolumnie 100 gr; w kolumnie 200 gr; w kolumnie 300 gr; w kolumnie 400 gr; w kolumnie 500 gr; w kolumnie 600 gr; w kolumnie 700 gr; w kolumnie 800 gr; w kolumnie 900 gr; w kolumnie 1000 gr; w kolumnie 1100 gr; w kolumnie 1200 gr; w kolumnie 1300 gr; w kolumnie 1400 gr; w kolumnie 1500 gr; w kolumnie 1600 gr; w kolumnie 1700 gr; w kolumnie 1800 gr; w kolumnie 1900 gr; w kolumnie 2000 gr; w kolumnie 2100 gr; w kolumnie 2200 gr; w kolumnie 2300 gr; w kolumnie 2400 gr; w kolumnie 2500 gr; w kolumnie 2600 gr; w kolumnie 2700 gr; w kolumnie 2800 gr; w kolumnie 2900 gr; w kolumnie 3000 gr; w kolumnie 3100 gr; w kolumnie 3200 gr; w kolumnie 3300 gr; w kolumnie 3400 gr; w kolumnie 3500 gr; w kolumnie 3600 gr; w kolumnie 3700 gr; w kolumnie 3800 gr; w kolumnie 3900 gr; w kolumnie 4000 gr; w kolumnie 4100 gr; w kolumnie 4200 gr; w kolumnie 4300 gr; w kolumnie 4400 gr; w kolumnie 4500 gr; w kolumnie 4600 gr; w kolumnie 4700 gr; w kolumnie 4800 gr; w kolumnie 4900 gr; w kolumnie 5000 gr; w kolumnie 5100 gr; w kolumnie 5200 gr; w kolumnie 5300 gr; w kolumnie 5400 gr; w kolumnie 5500 gr; w kolumnie 5600 gr; w kolumnie 5700 gr; w kolumnie 5800 gr; w kolumnie 5900 gr; w kolumnie 6000 gr; w kolumnie 6100 gr; w kolumnie 6200 gr; w kolumnie 6300 gr; w kolumnie 6400 gr; w kolumnie 6500 gr; w kolumnie 6600 gr; w kolumnie 6700 gr; w kolumnie 6800 gr; w kolumnie 6900 gr; w kolumnie 7000 gr; w kolumnie 7100 gr; w kolumnie 7200 gr; w kolumnie 7300 gr; w kolumnie 7400 gr; w kolumnie 7500 gr; w kolumnie 7600 gr; w kolumnie 7700 gr; w kolumnie 7800 gr; w kolumnie 7900 gr; w kolumnie 8000 gr; w kolumnie 8100 gr; w kolumnie 8200 gr; w kolumnie 8300 gr; w kolumnie 8400 gr; w kolumnie 8500 gr; w kolumnie 8600 gr; w kolumnie 8700 gr; w kolumnie 8800 gr; w kolumnie 8900 gr; w kolumnie 9000 gr; w kolumnie 9100 gr; w kolumnie 9200 gr; w kolumnie 9300 gr; w kolumnie 9400 gr; w kolumnie 9500 gr; w kolumnie 9600 gr; w kolumnie 9700 gr; w kolumnie 9800 gr; w kolumnie 9900 gr; w kolumnie 10000 gr; w kolumnie 10100 gr; w kolumnie 10200 gr; w kolumnie 10300 gr; w kolumnie 10400 gr; w kolumnie 10500 gr; w kolumnie 10600 gr; w kolumnie 10700 gr; w kolumnie 10800 gr; w kolumnie 10900 gr; w kolumnie 11000 gr; w kolumnie 11100 gr; w kolumnie 11200 gr; w kolumnie 11300 gr; w kolumnie 11400 gr; w kolumnie 11500 gr; w kolumnie 11600 gr; w kolumnie 11700 gr; w kolumnie 11800 gr; w kolumnie 11900 gr; w kolumnie 12000 gr; w kolumnie 12100 gr; w kolumnie 12200 gr; w kolumnie 12300 gr; w kolumnie 12400 gr; w kolumnie 12500 gr; w kolumnie 12600 gr; w kolumnie 12700 gr; w kolumnie 12800 gr; w kolumnie 12900 gr; w kolumnie 13000 gr; w kolumnie 13100 gr; w kolumnie 13200 gr; w kolumnie 13300 gr; w kolumnie 13400 gr; w kolumnie 13500 gr; w kolumnie 13600 gr; w kolumnie 13700 gr; w kolumnie 13800 gr; w kolumnie 13900 gr; w kolumnie 14000 gr; w kolumnie 14100 gr; w kolumnie 14200 gr; w kolumnie 14300 gr; w kolumnie 14400 gr; w kolumnie 14500 gr; w kolumnie 14600 gr; w kolumnie 14700 gr; w kolumnie 14800 gr; w kolumnie 14900 gr; w kolumnie 15000 gr; w kolumnie 15100 gr; w kolumnie 15200 gr; w kolumnie 15300 gr; w kolumnie 15400 gr; w kolumnie 15500 gr; w kolumnie 15600 gr; w kolumnie 15700 gr; w kolumnie 15800 gr; w kolumnie 15900 gr; w kolumnie 16000 gr; w kolumnie 16100 gr; w kolumnie 16200 gr; w kolumnie 16300 gr; w kolumnie 16400 gr; w kolumnie 16500 gr; w kolumnie 16600 gr; w kolumnie 16700 gr; w kolumnie 16800 gr; w kolumnie 16900 gr; w kolumnie 17000 gr; w kolumnie 17100 gr; w kolumnie 17200 gr; w kolumnie 17300 gr; w kolumnie 17400 gr; w kolumnie 17500 gr; w kolumnie 17600 gr; w kolumnie 17700 gr; w kolumnie 17800 gr; w kolumnie 17900 gr; w kolumnie 18000 gr; w kolumnie 18100 gr; w kolumnie 18200 gr; w kolumnie 18300 gr; w kolumnie 18400 gr; w kolumnie 18500 gr; w kolumnie 18600 gr; w kolumnie 18700 gr; w kolumnie 18800 gr; w kolumnie 18900 gr; w kolumnie 19000 gr; w kolumnie 19100 gr; w kolumnie 19200 gr; w kolumnie 19300 gr; w kolumnie 19400 gr; w kolumnie 19500 gr; w kolumnie 19600 gr; w kolumnie 19700 gr; w kolumnie 19800 gr; w kolumnie 19900 gr; w kolumnie 20000 gr; w kolumnie 20100 gr; w kolumnie 20200 gr; w kolumnie 20300 gr; w kolumnie 20400 gr; w kolumnie 20500 gr; w kolumnie 20600 gr; w kolumnie 20700 gr; w kolumnie 20800 gr; w kolumnie 20900 gr; w kolumnie 21000 gr; w kolumnie 21100 gr; w kolumnie 21200 gr; w kolumnie 21300 gr; w kolumnie 21400 gr; w kolumnie 21500 gr; w kolumnie 21600 gr; w kolumnie 21700 gr; w kolumnie 21800 gr; w kolumnie 21900 gr; w kolumnie 22000 gr; w kolumnie 22100 gr; w kolumnie 22200 gr; w kolumnie 22300 gr; w kolumnie 22400 gr; w kolumnie 22500 gr; w kolumnie 22600 gr; w kolumnie 22700 gr; w kolumnie 22800 gr; w kolumnie 22900 gr; w kolumnie 23000 gr; w kolumnie 23100 gr; w kolumnie 23200 gr; w kolumnie 23300 gr; w kolumnie 23400 gr; w kolumnie 23500 gr; w kolumnie 23600 gr; w kolumnie 23700 gr; w kolumnie 23800 gr; w kolumnie 23900 gr; w kolumnie 24000 gr; w kolumnie 24100 gr; w kolumnie 24200 gr; w kolumnie 24300 gr; w kolumnie 24400 gr; w kolumnie 24500 gr; w kolumnie 24600 gr; w kolumnie 24700 gr; w kolumnie 24800 gr; w kolumnie 24900 gr; w kolumnie 25000 gr; w kolumnie 25100 gr; w kolumnie 25200 gr; w kolumnie 25300 gr; w kolumnie 25400 gr; w kolumnie 25500 gr; w kolumnie 25600 gr; w kolumnie 25700 gr; w kolumnie 25800 gr; w kolumnie 25900 gr; w kolumnie 26000 gr; w kolumnie 26100 gr; w kolumnie 26200 gr; w kolumnie 26300 gr; w kolumnie 26400 gr; w kolumnie 26500 gr; w kolumnie 26600 gr; w kolumnie 26700 gr; w kolumnie 26800 gr; w kolumnie 26900 gr; w kolumnie 27000 gr; w kolumnie 27100 gr; w kolumnie 27200 gr; w kolumnie 27300 gr; w kolumnie 27400 gr; w kolumnie 27500 gr; w kolumnie 27600 gr; w kolumnie 27700 gr; w kolumnie 27800 gr; w kolumnie 27900 gr; w kolumnie 28000 gr; w kolumnie 28100 gr; w kolumnie 28200 gr; w kolumnie 28300 gr; w kolumnie 28400 gr; w kolumnie 28500 gr; w kolumnie 28600 gr; w kolumnie 28700 gr; w kolumnie 28800 gr; w kolumnie 28900 gr; w kolumnie 29000 gr; w kolumnie 29100 gr; w kolumnie 29200 gr; w kolumnie 29300 gr; w kolumnie 29400 gr; w kolumnie 29500 gr; w kolumnie 29600 gr; w kolumnie 29700 gr; w kolumnie 29800 gr; w kolumnie 29900 gr; w kolumnie 30000 gr; w kolumnie 30100 gr; w kolumnie 30200 gr; w kolumnie 30300 gr; w kolumnie 30400 gr; w kolumnie 30500 gr; w kolumnie 30600 gr; w kolumnie 30700 gr; w kolumnie 30800 gr; w kolumnie 30900 gr; w kolumnie 31000 gr; w kolumnie 31100 gr; w kolumnie 31200 gr; w kolumnie 31300 gr; w kolumnie 31400 gr; w kolumnie 31500 gr; w kolumnie 31600 gr; w kolumnie 31700 gr; w kolumnie 31800 gr; w kolumnie 31900 gr; w kolumnie 32000 gr; w kolumnie 32100 gr; w kolumnie 32200 gr; w kolumnie 32300 gr; w kolumnie 32400 gr; w kolumnie 32500 gr; w kolumnie 32600 gr; w kolumnie 32700 gr; w kolumnie 32800 gr; w kolumnie 32900 gr; w kolumnie 33000 gr; w kolumnie 33100 gr; w kolumnie 33200 gr; w kolumnie 33300 gr; w kolumnie 33400 gr; w kolumnie 33500 gr; w kolumnie 33600 gr; w kolumnie 33700 gr; w kolumnie 33800 gr; w kolumnie 33900 gr; w kolumnie 34000 gr; w kolumnie 34100 gr; w kolumnie 34200 gr; w kolumnie 34300 gr; w kolumnie 34400 gr; w kolumnie 34500 gr; w kolumnie 34600 gr; w kolumnie 34700 gr; w kolumnie 34800 gr; w kolumnie 34900 gr; w kolumnie 35000 gr; w kolumnie 35100 gr; w kolumnie 35200 gr; w kolumnie 35300 gr; w kolumnie 35400 gr; w kolumnie 35500 gr; w kolumnie 35600 gr; w kolumnie 35700 gr; w kolumnie 35800 gr; w kolumnie 35900 gr; w kolumnie 36000 gr; w kolumnie 36100 gr; w kolumnie 36200 gr; w kolumnie 36300 gr; w kolumnie 36400 gr; w kolumnie 36500 gr; w kolumnie 36600 gr; w kolumnie 36700 gr; w kolumnie 36800 gr; w kolumnie 36900 gr; w kolumnie 37000 gr; w kolumnie 37100 gr; w kolumnie 37200 gr; w kolumnie 37300 gr; w kolumnie 37400 gr; w kolumnie 37500 gr; w kolumnie 37600 gr; w kolumnie 37700 gr; w kolumnie 37800 gr; w kolumnie 37900 gr; w kolumnie 38000 gr; w kolumnie 38100 gr; w kolumnie 38200 gr; w kolumnie 38300 gr; w kolumnie 38400 gr; w kolumnie 38500 gr; w kolumnie 38600 gr; w kolumnie 38700 gr; w kolumnie 38800 gr; w kolumnie 38900 gr; w kolumnie 39000 gr; w kolumnie 39100 gr; w kolumnie 39200 gr; w kolumnie 39300 gr; w kolumnie 39400 gr; w kolumnie 39500 gr; w kolumnie 39600 gr; w kolumnie 39700 gr; w kolumnie 39800 gr; w kolumnie 39900 gr; w kolumnie 40000 gr; w kolumnie 40100 gr; w kolumnie 40200 gr; w kolumnie 40300 gr; w kolumnie 40400 gr; w kolumnie 40500 gr; w kolumnie 40600 gr; w kolumnie 40700 gr; w kolumnie 40800 gr; w kolumnie 40900 gr; w kolumnie 41000 gr; w kolumnie 41100 gr; w kolumnie 41200 gr; w kolumnie 41300 gr; w kolumnie 41400 gr; w kolumnie 41500 gr; w kolumnie 41600 gr; w kolumnie 41700 gr; w kolumnie 41800 gr; w kolumnie 41900 gr; w kolumnie 42000 gr; w kolumnie 42100 gr; w kolumnie 42200 gr; w kolumnie 42300 gr; w kolumnie 42400 gr; w kolumnie 42500 gr; w kolumnie 42600 gr; w kolumnie 42700 gr; w kolumnie 42800 gr; w kolumnie 42900 gr; w kolumnie 43000 gr; w kolumnie 43100 gr; w kolumnie 43200 gr; w kolumnie 43300 gr; w kolumnie 43400 gr; w kolumnie 43500 gr; w kolumnie 43600 gr; w kolumnie 43700 gr; w kolumnie 43800 gr; w kolumnie 4390